BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. gruodžio 15 d.*

„Muitų sąjunga — Salvadoro kilmės tunų produktų importas — Importo muitų išieškojimas a posteriori — Prašymas neišieškoti importo muitų — Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 220 straipsnio 2 dalies b punktas ir 236 straipsnis — Teisė į gerą administravimą, siejama su Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 872a straipsniu — Kompetentingų institucijų klaida, kurios nebuvo galima nustatyti“

Byloje T-466/14

Ispanijos Karalystė, atstovaujama iš pradžių A. Rubio González, vėliau *abogado del Estado* V. Ester Casas,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Arenas, A. Caeiros ir B.-R. Killmann,

atsakovę,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2014 m. balandžio 14 d. Komisijos sprendimą C(2014) 2363 *final*, kuriuo pripažįstama, kad konkrečiu atveju importo muitų sumažinimas tam tikrai suma yra pateisinamas, tačiau nepateisinamas kita suma (REM 02/2013), kiek jame padaryta išvada, kad importo muitų sumažinimas 14 417 193,41 EUR yra nepateisinamas,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį nagrinėjant bylą sudaro pirmininkas A. Dittrich, teisėjai J. Schwarcz (pranešėjas) ir V. Tomljenović,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. balandžio 6 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

1 2007–2009 m. Ispanijoje įsteigtos dvi *Calvo* grupės bendrovės, t. y. *Calvo Conservas, SL* ir C*alvo Distribución Alimentaria, SL* (toliau kartu vadinamos asmeniu, turinčiu mokėti muitą), importavo į Ispaniją apdorotų tunų produktus, t. y. tunų konservus ir užšaldytą tunų filė, kurie buvo deklaruoti kaip Salvadoro kilmės (toliau – ginčijamas importas).

2 Asmuo, turintis mokėti muitą, Ispanijos muitinės institucijų paprašė ginčijamam importui taikyti bendrųjų tarifų lengvatų sistemą (toliau – BTLS), o tai reiškė bendro 24 % tarifo muito sustabdymą, ir pateikė A formos kilmės sertifikatus, kuriuos Salvadoro muitinės institucijos išdavė gavusios prašymą, pateiktą eksportuotojos, t. y. kitos *Calvo* grupės bendrovės *Calvo Conservas El Salvador, SA de CV*, kuri Salvadoro muitinės institucijoms pateikė dokumentus, patvirtinančius produktų kilmę BTLS taikymo tikslais.

3 Remdamosi asmens, turinčio mokėti muitą, pateiktais kilmės sertifikatais, Ispanijos muitinės institucijos patvirtino tai, kad produktų kilmės šalis yra Salvadoras, ir patenkino šio asmens prašymą ginčijamam importui taikyti lengvatinį tarifą.

4 2009 m. lapkričio 8–20 d. Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) ir kelių Europos Sąjungos valstybių narių atstovai Salvadore atliko tyrimą dėl įtarimų sukčiavimu importuojant apdorotų tunų produktus.

5 Iš 2009 m. birželio 2 d. ir gruodžio 7 d. OLAF tyrimo ataskaitų ir iš 2010 m. rugsėjo 16 d. galutinės ataskaitos matyti, kad nesilaikyta BTLS taisyklių. Buvo nustatytas ne vienas pažeidimas dėl ginčijamo importo kilmės. Šie pažeidimai susiję su kilmės sertifikatų, neatitinkančių BTLS taisyklių, naudojimu, su tuo, kad nebuvo laikomasi sąlygos, pagal kurią laivų įgulą turi sudaryti ne mažiau kaip 75 % šalies naudos gavėjos arba valstybių narių piliečių tam, kad būtų galima laikyti, jog laivas nacionaliniu požiūriu priklauso šaliai naudos gavėjai, ir su tuo, kad tunų laivuose „Montelape“ ir „Montealegre“, priklausančiuose *Calvo* grupei, buvo naudojamos dvi vėliavos: Salvadoro ir Seišelių, todėl šiuos du laivus reikėjo laikyti neturinčiais nacionalinės priklausomybės; taigi negalima buvo daryti išvados, kad jų pagautų tunų kilmės šalis yra Salvadoras.

6 Pažeidimas, susijęs su tunų laivuose „Montelape“ ir „Montealegre“ naudojamomis dviem vėliavomis, buvo OLAF atliekamo tyrimo objektas, siekiant patikrinti *Calvo* grupės bendrovės *Calvopesca, SA* gautų žvejybai skirtų struktūrinių fondų panaudojimą. Galutinėje OLAF ataskaitoje buvo konstatuoti dideli pažeidimai dėl šių laivų, kurie buvo registruoti Seišeliuose siekiant gauti žvejybai skirtas struktūrinių fondų lėšas ir kurių vėliava po dvejų veiklos metų buvo pakeista į Salvadoro vėliavą, siekiant sugautą laimikį deklaruoti kaip kilusį iš Salvadoro, kad būtų taikomas lengvatinis BTLS tarifas.

7 2010 m., gavusios OLAF ataskaitas, Ispanijos valdžios institucijos pradėjo procedūrą dėl importo muitų išieškojimo *a posteriori*, ginčijamam importui taikydamos 24 % bendrą tarifą. Reikalaujama muitų suma siekia 15 292 471,19 EUR.

8 2011 m. liepos 1 d. asmuo, turintis mokėti muitą, pateikė prašymą sumažinti importo muitą pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307; toliau – BMK), 236 straipsnį, siejamą su 220 straipsnio 2 dalies b punktu ir 239 straipsniu.

9 Europos Komisijai informavus asmenį, turintį mokėti muitą, apie savo ketinimą pateikti neigiamą nuomonę, šis asmuo 2012 m. rugsėjo 5 d. laišku atsisakė savo prašymo sumažinti muitą.

10 Paskui, 2012 m. rugsėjo 10 d., Komisija pranešė minėtam asmeniui, kad bylą dėl muitų sumažinimo ji laiko nepradėta.

11 2013 m. sausio 16 d. Ispanijos valdžios institucijos, remdamosi BMK 236 straipsniu, siejamu su 220 straipsnio 2 dalies b punktu, savo iniciatyva Komisijai pateikė prašymą sumažinti muitus.

12 Asmuo, turintis mokėti muitą, manė, kad BMK 236 straipsnyje, siejamame su jo 220 straipsnio 2 dalies b punktu, numatytos sąlygos buvo įvykdytos, ir palaikė Ispanijos valdžios institucijų argumentus, tačiau nesutiko su tuo, kad byla būtų grąžinta Komisijai, atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 21 d. *Audiencia Nacional* (Nacionalinis teismas, Ispanija) sprendimą, kuriame buvo nutarta, kad šioje byloje galima taikyti lengvatinį BTLS tarifą. Todėl, anot jo, byla turėjo būti grąžinta nacionalinėms institucijoms, o prireikus Teisingumo Teismui gali būti pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą.

13 Vis dėlto Komisija laikėsi nuomonės, kad Ispanijos teismo sprendimas nekliudo jai priimti sprendimo jos kompetencijos srityje.

14 2013 m. vasario 13 d., liepos 16 d. ir spalio 8 d. Komisija paprašė papildomos informacijos; Ispanijos valdžios institucijos ją pateikė. Asmuo, turintis mokėti muitą, susipažino su šiais informacijos prašymais ir galėjo pateikti savo pastabas dėl atsakymų, kuriuos ketino pateikti Ispanijos valdžios institucijos.

15 2013 m. gruodžio 10 d. laišku Komisija, remdamasi 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio tam tikras BMK įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), 872a straipsniu, paprašė asmens, turinčio mokėti muitą, pateikti savo pastabas dėl visų faktinių ir teisinių klausimų, galinčių lemti jos prašymo atmetimą (toliau – pranešimas dėl prieštaravimų).

16 2014 m. sausio 9 d. laiške asmuo, turintis mokėti muitą, tvirtino, kad Salvadoro valdžios institucijos padarė klaidą. Jis pabrėžė tai, kad jis buvo sąžiningas ir laikėsi muitinės deklaracijai taikomų nuostatų. Be to, jis kritikavo tai, kaip Komisija aiškina nuostatas, susijusias su vėliava, ir pabrėžė, kad kyla problemų laikantis Reglamento Nr. 2454/93 68 straipsnio 2 dalyje nustatyto kriterijaus, susijusio su įgulos sudėtimi. Galiausiai jis teigė, kad Komisija neperdavė Salvadoro valdžios institucijoms tinkamų antspaudų ir neužtikrino teisės į gynybą, nes ji perdavė jam ne visus dokumentus, kuriais ji grindė savo sprendimą.

17 Remdamasi Reglamento Nr. 2454/93 873 straipsniu, iš valstybių narių atstovų sudaryta ekspertų grupė susirinko 2014 m. vasario 17 d. tam, kad išnagrinėtų bylą.

18 2014 m. balandžio 14 d. Sprendime C(2014) 2363 *final* Komisija konstatavo, kad konkrečiu atveju tam tikros importo muitų sumos sumažinimas yra pateisinamas, tačiau to negalima pasakyti apie kitą sumą (REM 02/2013; toliau – ginčijamas sprendimas).

19 Ginčijamo sprendimo 27 konstatuojamojoje dalyje Komisija primena, kad pagal BMK 220 straipsnio 2 dalies b punktą tai, kad trečiosios šalies muitinės institucijos išdavė neteisingus sertifikatus, yra klaida, kurios ūkio subjektas negalėjo nustatyti, nes šis ūkio subjektas elgėsi sąžiningai ir laikėsi galiojančiuose teisės aktuose nustatytų nuostatų dėl muitinės deklaracijos.

20 Dėl sąlygos, susijusios su galėjimu nustatyti klaidą, ginčijamo sprendimo 28 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad Salvadoro valdžios institucijos padarė klaidą išduodamos A formos kilmės sertifikatus ir taip pažeidė Reglamentą Nr. 2454/93. Ginčijamo sprendimo 30–32 konstatuojamosiose dalyse Komisija teigia nepadariusi klaidos, kiek tai susiję tiek su antspaudų perdavimu Salvadoro valdžios institucijoms, tiek su dokumentų, kuriais ji ketino grįsti savo sprendimą, perdavimu. Pirma ji

tvirtina, kad net jeigu tokia klaida būtų nustatyta, ji būtų turėjusi įtakos tik tuo atveju, jeigu kilmės sertifikatai būtų buvę padirbti. Tačiau taip nebuvo. Paskui ji teigia perdavusi asmeniui, turinčiam mokėti muitą, visus reikalingus dokumentus ir suteikusi jam galimybę pateikti dėl jų pastabas.

21 Komisija primena, kad vertindama šią pirmą sąlygą ji turi atsižvelgti į visas konkretaus atvejo aplinkybes, klaidos pobūdį, taip pat į asmens, turinčio mokėti muitą, patirtį ir rūpestingumą. Ji priduria, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką klaidos pobūdis turi būti įvertintas atsižvelgiant į taikytinų teisės aktų sudėtingumą. Viena vertus, ginčijamo sprendimo 35 konstatuojamojoje dalyje ji konstatavo, kad asmuo, turintis mokėti muitą, pažeidė kilmės taisykles, neužtikrinęs, jog būtų laikomasi reikalavimo, kad tunus žvejojančių laivų įgulą sudarytų ne mažiau kaip 75 % Sąjungos valstybių narių ar šalies naudos gavėjos piliečių. Be to, ginčijamo sprendimo 36 ir 37 konstatuojamosiose dalyse ji tvirtina, kad lengvatinis tarifas buvo suteiktas remiantis netinkamais sertifikatais, t. y. Seišelių ar Dramblio Kaulo Kranto valdžios institucijų išduotais EUR.1 sertifikatais, taip pat Ispanijos ir Prancūzijos prekybos rūmų išduotais nelengvatiniais kilmės sertifikatais. Šiais atvejais nebuvo galimybės nustatyti tunų kilmės. Kadangi eksportuotoja yra *Calvo* grupės, kuriai priklauso ir asmuo, turintis mokėti muitą, dukterinė bendrovė, ji turėjo nustatyti klaidą. Kita vertus, ginčijamo sprendimo 38 konstatuojamojoje dalyje Komisija prieina prie išvados, kad, kiek tai susiję su Panamos, kuri kartu su Salvadoru priklauso II regioninei grupei, išduotais kilmės sertifikatais, asmuo, turintis mokėti muitą, negalėjo žinoti, ar juos tinkamai išdavė Salvadoro valdžios institucijos.

22 Dėl antrosios sąlygos, susijusios su asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumu, ginčijamo sprendimo 40 ir 41 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymi, kad atsižvelgiant į šio asmens veiklos pobūdį ir jo priklausomybę grupei, kuri veikia keliuose žemynuose, taigi jai taikomos įvairios taisyklės, jis neparodė reikiamo rūpestingumo tam, kad būtų laikomasi įgulos sudėties sąlygos.

23 Ginčijamo sprendimo 42 konstatuojamojoje dalyje Komisija tęsia pabrėždama, kad tam tikrais atvejais eksportuotoja pateikė arba Ispanijos ir Prancūzijos prekybos rūmų išduotus nelengvatinės kilmės sertifikatus ir EUR.1 sertifikatus, kurių neišduoda Sąjungos muitinės institucijos, susijusius su 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytu Partnerystės susitarimu tarp Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos ir jos valstybių narių (OL L 317, 2000, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), kuris Bendrijos vardu buvo patvirtintas 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimu 2003/159/EB (OL L 65, 2003, p. 27; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 46 t., p. 121, toliau – AKR susitarimas), arba Seišelių valdžios institucijų išduotus EUR.1 sertifikatus ir Panamos valdžios institucijų išduotus A formos sertifikatus. Pateikdamas kilmės sertifikatus, neleidžiančius nustatyti tunų kilmės, asmuo, turintis mokėti muitą, pažeidė taikytinas muitinės deklaracijos nuostatas ir kilmės taisykles.

24 Galiausiai ginčijamo sprendimo 43–45 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymi, jog *Calvo* grupei priklausančiuose dviejuose tunų laivuose buvo naudojamos dvi vėliavos arba šie laivai buvo registruoti dviejose valstybėse, nors Sąjungos teisės aktuose aiškiai reikalaujama, kad visi laivai būtų registruoti tik vienoje valstybėje ir plaukiotų su jos vėliava tam, kad būtų galima taikyti lengvatinį tarifą. Kadangi asmuo, turintis mokėti muitą, nesilaikė Reglamento Nr. 2454/93 68 straipsnio 2 dalies, jis nebuvo pakankamai rūpestingas.

25 Todėl Komisija konstatavo, kad 230 879,88 EUR importo muitų sumažinimas yra pateisinamas dėl importo, kurio atžvilgiu Salvadore apdorotų tunų kilmės įrodymas buvo pagrįstas Panamos valdžios institucijų išduotais A formos kilmės sertifikatais, ir nepateisinamas dėl 14 417 193,41 EUR importo muitų kitais atvejais.

Procesas ir šalių reikalavimai

26 2014 m. birželio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai Ispanijos Karalystė pateikė šį ieškinį. 2014 m. rugsėjo 18 d. Komisija pateikė atsiliepimą į ieškinį. 2014 m. lapkričio 17 d. Ispanijos Karalystė pateikė dubliką, o Komisija 2015 m. sausio 22 d. – tripliką.

27 Teisėjo pranešėjo siūlymu, Bendrasis Teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

28 2016 m. balandžio 6 d. teismo posėdyje buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

29 Ispanijos Karalystė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jame padaryta išvada, kad 14 417 193,41 EUR importo muitų sumažinimas yra nepateisinamas,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

30 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti visą ieškinį,

— priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Šalių argumentai

31 Grįsdama savo ieškinį Ispanijos Karalystė nurodo du pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės į gerą administravimą, siejamos su Reglamento 2454/93 872a straipsniu, pažeidimu, o antrasis – su BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, grindžiamo teisės į gerą administravimą, siejamos su Reglamento 2454/93 872a straipsniu, pažeidimu

32 Ispanijos Karalystė teigia, kad sprendimu, pagrįstu motyvais, apie kuriuos nebuvo iš anksto pranešta, pažeidžiama teisė į gerą administravimą, siejama su Reglamento 2454/93 872a straipsniu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsniu.

33 Ispanijos Karalystė pabrėžia, kad dėl importo muitų sumažinimo procedūros Reglamento 2454/93 872a straipsnyje numatyta, jog tuo atveju, kai Komisija ketina priimti nepalankų sprendimą, ji privalo raštu pranešti apie savo prieštaravimus ir perduoti dokumentus, kuriais remiasi, tam, kad suinteresuotasis asmuo galėtų pareikšti savo nuomonę. Atsižvelgdama į asmeniui, turinčiam mokėti muitą, Komisijos pateiktus tris prašymus pateikti papildomos informacijos, Ispanijos Karalystė mano, kad buvo išsamiai išanalizuotos trys sąlygos, kurios pagal BMK 220 straipsnio 2 dalies b punktą turi būti įvykdytos, kad būtų sumažinti importo muitai, o pranešime dėl prieštaravimų nepaminėtos sąlygos turi būti laikomos įvykdytomis.

34 Pranešime dėl prieštaravimų Komisija suformulavo prieštaravimus tik dėl sąlygos, susijusios su asmens, turinčio mokėti muitą, galimybe nustatyti klaidą, ir nenagrinėjo sąlygų, susijusių su sąžiningumu ir muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų laikymųsi. Vis dėlto ji šias sąlygas išnagrinėjo ginčijamo sprendimo 40–42 konstatuojamosiose dalyse ir taip pažeidė Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį.

35 Ispanijos Karalystė atsako, kad nepakanka pranešime dėl prieštaravimų paminėti, kad nebuvo laikytasi kilmės taisyklių, nes tai yra sąlyga, kuri lemia importo muitų sumažinimo procedūros pradėjimą. Ji tvirtina, kad tai, jog Komisija prie pranešimo dėl prieštaravimų pridėjo dokumentus dėl sąlygų, susijusių su sąžiningumu ir muitinės deklaracijai taikomais teisės aktais, laikymosi, negali kompensuoti ginčijamo sprendimo motyvų stokos. Be to, ji pažymi, kad tai, jog asmens, turinčio mokėti muitą, atsakyme į pranešimą dėl prieštaravimų yra pastabų dėl sąžiningumo ir muitinės deklaracijos, nereiškia, kad šis pranešimas buvo tinkamai motyvuotas. Galiausiai procedūra būtų galėjusi baigtis kitaip, nes klaidos nebuvo galima nustatyti dėl to, kad eksportuotoja nepateikė klaidingos faktinių aplinkybių versijos.

36 Komisija teigia, kad ji įvykdė Reglamento Nr. 2454/93 872a straipsnyje numatytą pareigą, pateikdama asmeniui, turinčiam mokėti muitą, pranešimą dėl prieštaravimų ir visus dokumentus, kuriais ji grindė savo prieštaravimus; 2014 m. sausio 9 d. laišku asmuo, turintis mokėti muitą, pateikė savo pastabas, be kita ko, dėl sąžiningumo. Ji tvirtina, kad pranešime dėl prieštaravimų kalbama apie sąlygas, susijusias su sąžiningumu ir muitinės deklaracija. Komisija pažymi, kad pranešime dėl prieštaravimų yra visa pastraipa, susijusi su asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumu, nes, anot jos, ši sąlyga neatsiejama nuo sąlygos, susijusios su galimybe nustatyti klaidą. Jei asmuo, turintis mokėti muitą, žinodamas apie klaidą būtų paprašęs taikyti lengvatinį tarifą, jo nebūtų galima laikyti sąžiningu, nes šį tarifą galima taikyti tik jeigu šis asmuo laikėsi visų teisės aktų nuostatų. Todėl Komisija mano, kad pareiga motyvuoti buvo įvykdyta išnagrinėjus asmens, turinčio mokėti muitą, rūpestingumą ir galimybę nustatyti klaidą.

37 Komisija tvirtina, kad tiek ginčijamame sprendime, tiek pranešime dėl prieštaravimų kalbama apie sąlygą, susijusią su muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų laikymusi, nes asmuo, turintis mokėti muitą, 2014 m. sausio 9 d. laiške pateikė pastabas dėl šio klausimo, todėl negalima teigti, kad buvo pažeista jo teisė būti išklausytam. Ji pažymi, kad pareigos motyvuoti apimtis turi būti vertinama visų pirma atsižvelgiant į jos kontekstą, taigi į prie pranešimo dėl prieštaravimų pridėtus dokumentus, be kita ko, susijusius su sąžiningumo ir muitinės deklaracijos sąlygų laikymusi, turint omenyje kilmės taisykles.

38 Be to, Komisija pabrėžia, kad teisės būti išklausytam pažeidimas lemia ginčijamo sprendimo panaikinimą tik jeigu nesant šio pažeidimo procedūra būtų pasibaigusi kitaip. Kadangi BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytos sąlygos yra kumuliacinės, ji mano, kad aplinkybės, jog iš ginčijamo sprendimo matyti, kad asmuo, turintis mokėti muitą, galėjo nustatyti klaidą, kuria remiamasi šioje byloje, pakanka, kad būtų pateisintas atsisakymas sumažinti importo muitus. Be to, nėra pagrindo teigti, kad asmuo, turintis mokėti muitą, turėjo kitų pastabų, dėl kurių galėtų būti priimtas kitoks sprendimas.

39 Teisės į gynybą užtikrinimo principas yra pagrindinis Sąjungos teisės principas, o teisė būti išklausytam per bet kokią procedūrą yra neatsiejama jo dalis (2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Sopropé*, C-349/07, EU:C:2008:746, 33 ir 36 punktai ir 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Kamino International Logistics ir Datema Hellmann Worlwide Logistics*, C-129/13 ir C-130/13, EU:C:2014:2041, 28 punktas).

40 Teisė būti išklausytam per bet kokią procedūrą šiuo metu įtvirtinta ne tik Pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsniuose, kuriais užtikrinamas teisės į gynybą ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą per bet kokį teismo procesą paisymas, bet ir jos 41 straipsnyje, kuriuo užtikrinama teisė į gerą administravimą. Šio 41 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš priimant bet kokią jam nepalankią individualią priemonę (2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Kamino International Logistics ir Datema Hellmann Worlwide Logistics*, C-129/13 ir C-130/13, EU:C:2014:2041, 29 punktas).

41 Pagal šį principą, kurį reikia taikyti, kai administracija ketina priimti aktą asmens nenaudai (2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Sopropé*, C-349/07, EU:C:2008:746, 36 punktas ir 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Kamino International Logistics ir Datema Hellmann Worlwide Logistics*, C-129/13 ir

C-130/13, EU:C:2014:2041, 30 punktas), asmenims, kuriems skirti sprendimai, galintys turėti didelį poveikį jų interesams, turi būti sudaryta galimybė veiksmingai pateikti savo nuomonę dėl aplinkybių, kuriomis administracija grindžia savo sprendimą (2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Sopropé*, C-349/07, EU:C:2008:746, 37 punktas).

42 Dar reikia priminti, kad muitų srityje teisės į gynybą paisymas užtikrinamas Reglamento Nr. 2454/93 872a straipsniu, kuriame numatyta, kad jeigu vykdydama procedūrą, numatytą 872 ir 873 straipsniuose, Komisija ketina priimti sprendimą, nepalankų asmeniui, suinteresuotam pateikta byla, ji perduoda savo prieštaravimus jam raštu kartu su visais juos grindžiančiais dokumentais, kad Komisijai pateikta byla suinteresuotas asmuo raštu pateikia savo požiūrį per mėnesį nuo tokių prieštaravimų išsiuntimo dienos ir kad to nepadarius, laikoma, kad jis atsisakė teisės pareikšti savo požiūrį.

43 Šį ieškinio pagrindą reikia nagrinėti remiantis būtent šiais svarstymais.

44 Nagrinėjamu atveju asmeniui, turinčiam mokėti muitą, Komisija nusiuntė pranešimą dėl prieštaravimų ir jis į tą pranešimą atsakė (žr. šio sprendimo 15 ir 16 punktus).

45 Vis dėlto Ispanijos Karalystė iš esmės tvirtina, kad pranešime dėl prieštaravimų nebuvo kalbama apie sąlygas, susijusias su asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumu ir muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų laikymusi, todėl reikia daryti išvadą, kad Komisija neturėjo prieštaravimų dėl šių dviejų sąlygų, susijusių su BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto taikymu, todėl reikia laikyti, kad asmuo, turintis mokėti muitą, jas įvykdė. Analizuodama šiuos aspektus ginčijamo sprendimo 40–42 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažeidė Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį, nes nepaisė asmens, turinčio mokėti muitą, teisės būti išklausytam.

46 Nesant reikalo priimti sprendimą dėl to, ar pagrindas, grindžiamas teisės būti išklausytam pažeidimu, yra priimtinas, atsižvelgiant į Ispanijos Karalystės galimybę remtis su asmeniu, turinčiu mokėti muitą, susijusiu tokiu pažeidimu, kiek tai yra dėl savo pobūdžio subjektyvus pažeidimas (pagal analogiją žr. 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Nuova Terni Industrie Chimiche / Komisija*, T-64/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2010:270, 186 punktą), pirmąjį pagrindą bet kuriuo atveju reikia atmesti kaip nepagrįstą.

47 Šiuo aspektu iš pradžių reikia priminti, kad pagal BMK 220 straipsnio 2 dalies b punktą kompetentingos institucijos neatlieka importo muitų įtraukimo į apskaitą *a posteriori*, jei įvykdomos trys kumuliacinės sąlygos. Pirma, muitai turi būti nesurinkti dėl pačių kompetentingų institucijų klaidos, antra, jų padarytos klaidos neįmanoma nustatyti sąžiningai veikiančiam asmeniui, turinčiam sumokėti muitą, ir, trečia, pastarasis turi laikytis visų galiojančių teisės aktų nuostatų, susijusių su jo muitinės deklaracija. Jei šios sąlygos įvykdytos, asmuo, turintis mokėti muitą, turi teisę į tai, kad išieškojimas nebūtų atliekamas *a posteriori* (žr. 2007 m. spalio 18 d. Sprendimo *Agrover*, C-173/06, EU:C:2007:612, 30 punktą ir nurodytą teismo praktiką ir 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Afasia Knits Deutschland*, C-409/10, EU:C:2011:843, 47 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

48 Kalbant apie pirmąją sąlygą, svarbu priminti, kad BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto tikslas yra apsaugoti asmens, turinčio mokėti muitą, teisėtus lūkesčius, susijusius su visos informacijos, kuria paremtas sprendimas išieškoti muitus ar jų neišieškoti, pagrįstumu. Šiame straipsnyje numatyta asmens, turinčio mokėti muitus, teisėtų lūkesčių apsauga taikoma tik tada, jei kompetentingos institucijos „pačios“ sukuria pagrindą šiems lūkesčiams. Taigi tik dėl kompetentingų institucijų aktyvių veiksmų atsiradusios klaidos suteikia teisę į tai, kad muitai nebūtų išieškoti *a posteriori* (žr. 2007 m. spalio 18 d. Sprendimo *Agrover*, C-173/06, EU:C:2007:612, 31 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

49 Kiek tai susiję su antrąja numatyta sąlyga, galimybę nustatyti kompetentingos muitinės institucijos padarytą klaidą reikia vertinti atsižvelgiant į klaidos pobūdį, suinteresuotųjų ūkio subjektų profesinę patirtį ir jų rūpestingumą. Klaidos pobūdis turi būti vertinamas atsižvelgiant į nagrinėjamų teisės aktų sudėtingumą arba, priešingai, paprastumą ir į laikotarpį, per kurį institucijos padarė klaidą (žr. 2007 m. spalio 18 d. Sprendimo *Agrover*, C-173/06, EU:C:2007:612, 32 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

50 Kiek tai susiję su trečiąja sąlyga, deklarantas kompetentingoms muitinės institucijoms turi pateikti visą Sąjungos nuostatose ir, esant reikalui, jas papildančiose ar perkeliančiose nacionalinėse nuostatose numatytą reikalingą informaciją, susijusią su atitinkamoms prekėms prašomu taikyti požiūriu (žr. 2007 m. spalio 18 d. Sprendimo *Agrover*, C-173/06, EU:C:2007:612, 33 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

51 Reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, iš pranešimo dėl prieštaravimų, visų pirma jo B dalies, kurios pavadinime pateikta nuoroda, pirma, į sąlygą, susijusią su galimybe nustatyti klaidą, antra, į asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumą ir, trečia, į tai, kad šis asmuo laikėsi visų galiojančiuose teisės aktuose numatytų nuostatų, kiek tai susiję su jo muitinės deklaracija, matyti, jog Komisija, be kita ko, priėjo prie išvados, kad siekdama nustatyti, ar asmuo, turintis mokėti muitą, buvo sąžiningas, ji turi išnagrinėti, ar jis galėjo nustatyti Salvadoro valdžios institucijų padarytą klaidą.

52 Šiuo tikslu Komisija iškėlė klausimą, ar paprasta faktų analizė galėjo leisti nustatyti minėtų institucijų padarytą klaidą. Ji aiškiai nustatė ryšį tarp asmens, turinčio mokėti muitą, teiginio, kad jis buvo sąžiningas, ir klausimo, kiek žinojo ar galėjo žinoti apie klaidą. Reikia pridurti, kad iš asmens, turinčio mokėti muitą, 2014 m. sausio 9 d. atsakymo matyti, jog jis šiuos teiginius suprato taip, kad jis pateikė konkrečią informaciją, be kita ko, apie savo sąžiningumą ir apie tai, kad jis įvykdė reikšmingų teisės aktų reikalavimus.

53 Konkrečiau kalbant, kiek tai susiję su laivų įgulos sudėtimi, reikia pasakyti, kad Komisija atsižvelgė į asmens, turinčio mokėti muitą, veiklą ir tai, kad jis vykdė ją įvairiuose vandenynuose ir jūrose, kuriems taikomos skirtingos taisyklės, ir padarė išvadą, kad šis asmuo galėjo tinkamai pritaikyti teisės aktus dėl lengvatinio tarifo taikymo pagal kilmės taisykles ir kad jis turėjo įsitikinti, jog tokio preferencinio režimo sąlygos įvykdytos, užsitikrindamas galimybę susipažinti su tokia informacija. Komisija konstatavo, kad nagrinėjamų teisės aktų negalima laikyti sudėtingais. Anot jos, nagrinėjamu atveju eksportuotoja galėjo nustatyti Salvadoro valdžios institucijų padarytą klaidą.

54 Dėl laimikio kilmės įrodymo Komisija pažymėjo, jog asmuo, turintis mokėti muitą, turėjo žinoti, kad pateikti sertifikatai nebuvo tinkami dėl regioninės kumuliacijos ir kad prekės, dėl kurių Salvadoro valdžios institucijos išdavė A formos kilmės sertifikatus, neatitinka sąlygų, kurios turi būti įvykdytos, kad jų kilmė būtų laikoma preferencine, ir padarė išvadą, jog eksportuotoja privalėjo nustatyti Salvadoro valdžios institucijų padarytą klaidą.

55 Kalbėdama apie abiejuose laivuose naudojamas dvi vėliavas, minėtas šio sprendimo 6 punkte, Komisija konstatavo, jog, kadangi asmuo, turintis mokėti muitą, priklausė tai pačiai grupei kaip ir bendrovė, kuri yra tų laivų savininkė, jis žinojo arba turėjo žinoti, kad šie laivai buvo registruoti ir Seišeliuose, ir jam turėjo būti žinomos šiuo aspektu taikomos normos, o jų negalima laikyti sudėtingomis.

56 Dėl asmens, turinčio mokėti muitą, profesinės patirties Komisija pabrėžė, kad jis priklausė grupei, užimančiai lyderio pozicijas žvejybos ir iš žuvų pagamintų maisto produktų ruošimo, gamybos, pakavimo ir prekybos veikloje.

57 Kiek tai susiję su asmens, turinčio mokėti muitą, rūpestingumu, Komisija, remdamasi įvairiomis išvadomis, nurodytomis šio sprendimo 53–56 punktuose, konstatavo, kad šis asmuo neparodė rūpestingumo, kurio buvo galima tikėtis iš profesionalaus ūkio subjekto, ir kad jis muitinės institucijoms pateikė ne visą Sąjungos normose numatytą reikiamą informaciją, susijusią su atitinkamoms prekėms prašomu taikyti požiūriu.

58 Tokiomis aplinkybėmis pranešime dėl prieštaravimų yra pakankamai aiškiai ir išsamiai išdėstyti motyvai, dėl kurių Komisija teigė, kad, remiantis šio sprendimo 47 punkte nurodyta teismo praktika, sąžiningas ūkio subjektas galėjo lengvai nustatyti Salvadoro muitinės institucijų padarytą klaidą. Todėl Ispanijos Karalystė neturi pagrindo teigti, kad asmens, turinčio mokėti muitą, teisė būti išklausytam buvo pažeista dėl to, kad nebuvo pareikšta prieštaravimo dėl jo sąžiningumo.

59 Taip pat reikia konstatuoti, kad, kiek tai susiję su sąlyga dėl muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų, pranešime dėl prieštaravimų Komisija aiškiai ir išsamiai nurodė priežastis, dėl kurių ji manė, jog ši sąlyga neįvykdyta. Kaip pabrėžia Komisija, pranešime dėl prieštaravimų yra nurodyta, kad, jos manymu, asmuo, turintis mokėti muitą, nesilaikė kilmės normų, įtvirtintų Reglamento Nr. 2454/93 IV antraštinės dalies 2 skirsnyje, ir Sąjungos BTLS kilmės normų. Tokia išvada buvo padaryta pranešime dėl prieštaravimų konstatavus, kad eksportuotoja, kuri priklauso tai pačiai bendrovių grupei kaip ir asmuo, turintis mokėti muitą, galėjo žinoti, kad naudoti sertifikatai nėra tinkami dėl regioninės kumuliacijos, kad prekės, kurių A formos kilmės sertifikatus išdavė Salvadoro valdžios institucijos, neatitinka sąlygų, kurios turi būti įvykdytos, kad Salvadoras būtų laikomas preferencinės kilmės šalimi, ir kad prekėms negalima taikyti Sąjungos teisės aktuose numatyto lengvatinio tarifo.

60 Padariusi tokias išvadas Komisija suabejojo tuo, ar asmuo, turintis mokėti muitą, laikėsi muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų. Klaidingas į Sąjungą importuojamų prekių kilmės taisyklių taikymas siekiant lengvatinio tarifo daro įtaką šių prekių muitinės deklaracijai, nes joje klaidingai nurodyta, kad joms turi galioti sistema, į kurią jos negali turėti teisės.

61 Taigi, Reglamento Nr. 2454/93 84 straipsnyje numatyta, kad kilmės įrodymai turi būti pateikti importo valstybės narės muitinės institucijoms pagal BMK 62 straipsnyje nustatytą tvarką. Pastarasis straipsnis susijęs su raštu pateikta muitinės deklaracija. Jame numatyta, kad muitinės deklaracija turi būti užpildyta naudojant oficialią šiuo tikslu parengtą formą, pasirašyta ir joje turi būti visa informacija, kurios reikia taikant muitų sistemą, kuriai prekės deklaruojamos, reglamentuojančias nuostatas ir kad prie deklaracijos turi būti pridėti visi dokumentai, kuriuos reikia pateikti, kad būtų galima taikyti šią muitų sistemą reglamentuojančias nuostatas. Kad būtų taikomas lengvatinis tarifas dėl importuojamų prekių kilmės, importuotojas pagal BMK 62 straipsnį, siejamą su Reglamento Nr. 2454/93 84 straipsniu, prie savo muitinės deklaracijos turi pridėti A formos kilmės sertifikatą, kuris turi būti teisingas.

62 Vadinasi, pažeidus taisykles, susijusias su importuojamų prekių kilme, pažeidžiami muitinės deklaracijai taikomi teisės aktai.

63 Todėl Ispanijos Karalystės argumentą, kad nepakanka pranešime dėl prieštaravimų paminėti, jog nebuvo laikytasi kilmės taisyklių, nes tai yra sąlyga, lemianti importo muitų sumažinimo procedūros pradėjimą, reikia atmesti dėl to, kad, nors aplinkybė, jog Salvadoro valdžios institucijos tinkamai neparengė kilmės sertifikatų, iš tiesų yra priežastis, dėl kurios Ispanijos muitinės institucijos turėjo *a posteriori* pradėti išieškojimo procedūrą po to, kai gavo OLAF ataskaitas, ji taip pat parodo, kad asmuo, turintis mokėti muitą, nesilaikė teisės aktų, susijusių su prekių kilme ir muitinės deklaracija.

64 Be to, nors Komisija paminėjo dokumentų, kuriuos buvo galima pridėti prie pranešimo dėl prieštaravimų ir kuriais ji grindė šiuos prieštaravimus, klausimą, reikia konstatuoti, kad Ispanijos Karalystė jos nekaltina neperdavus dokumentų, kurių reikėjo, kad būtų užtikrinta asmens, turinčio mokėti muitą, teisės į gynybą apsauga. Beje, dublike Ispanijos Karalystė tik konstatuoja, kad Komisija gali pagrįsti savo prieštaravimus dokumentais, kuriuos ji prideda prie pranešimo dėl prieštaravimų, tačiau ji negali jų grįsti vien tik šiais dokumentais.

65 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis ieškinio pagrindas bet kuriuo atveju turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu

66 Ispanijos Karalystė visų pirma teigia, kad asmuo, turintis mokėti muitą, negalėjo nustatyti klaidos, o subsidiariai – kad asmuo, turintis mokėti muitą, pirma, parodė rūpestingumą ir, antra, laikėsi nuostatų dėl muitų dydžio. Nors Ispanijos Karalystė pateikė argumentus grįsdama antrojo pagrindo tris dalis, susijusias su sąlygomis, kurios pagal BMK 220 straipsnio 2 dalies b punktą turi būti įvykdytos, kad nebūtų vykdomas išieškojimas *a posteriori*, ji taip pat ginčija kumuliacinį šių trijų sąlygų pobūdį.

67 Iš pradžių reikia nuspręsti dėl dublike pateikto kaltinimo priimtinumo.

Dėl kaltinimo, susijusio su ankstesniu asmens, turinčio mokėti muitą, prašymu sumažinti importo muitus, priimtinumo

68 Dublike Ispanijos Karalystė tvirtina, kad dėl Komisijos keliamų klausimų, susijusių su byla REM 01/11, reikia konstatuoti, kad toje byloje nagrinėjamas sumažinimas buvo suteiktas, nes nebuvo įvykdytos Reglamento Nr. 2454/93 871 straipsnio 6 dalies pirmoje ar penktoje įtraukose numatytos perdavimo sąlygos. Sumažinti buvo leista prieš priimant ginčijamą sprendimą, nes baigėsi teisės aktuose nustatyti terminai, o iš tos bylos dokumentų nematyti, kad pasikeitė faktinės aplinkybės arba teisinis vertinimas ar kad buvo nesutariama dėl faktinių aplinkybių.

69 Triplike Komisija teigia, kad argumentą dėl kitos muitų sumažinimo bylos reikia pripažinti nepriimtinu, nes šis argumentas pateiktas pavėluotai.

70 Per teismo posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą Ispanijos Karalystė dėl dublike pateiktų argumentų, susijusių su byla REM 01/11, pažymėjo, kad tai yra ne naujas pagrindas, o tik atsakymas į Komisijos teiginius.

71 Bet kuriuo atveju, kaip matyti iš Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punkto ir 84 straipsnio 1 dalies, ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, o vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų ar argumentų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Dennekamp / Parlamentas*, T-115/13, EU:T:2015:497, 80 punktą).

72 Net jeigu Ispanijos Karalystė tik reaguodama į tam tikrus Komisijos teiginius dublike tvirtino, jog šiuo atveju ginčijamą importo muitą sumažinti reikėjo dėl to, kad pasibaigė teisės aktuose nustatytas terminas, per kurį Komisija turėjo priimti sprendimą dėl asmens, turinčio mokėti muitą, 2011 m. liepos 1 d. pateikto prašymo dėl sumažinimo, vis dėlto tai yra kaltinimas, kuris nebuvo pateiktas ieškinyje, nors jis grindžiamas teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios Ispanijos Karalystei buvo žinomos pateikiant šį ieškinį, nes neginčijama tai, kad būtent Ispanijos valdžios institucijos perdavė šį prašymą Komisijai, kaip ir asmens, turinčio mokėti muitą, atsisakymą nuo savo prašymo sumažinti muitą, ir tai, kad jos buvo informuotos apie aplinkybę, jog Komisija šią bylą laikė nepradėta.

73 Todėl reikia konstatuoti, kad šis prašymas, kuris pirmą kartą pateiktas dublike, taigi pavėluotai, yra nepriimtinas.

Dėl BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkte numatytų sąlygų kumuliacinio pobūdžio

74 Pateikdama kaltinimą, susijusį su tuo, kad nebuvo galima nustatyti klaidos, Ispanijos Karalystė teigia, kad, remiantis BMK 220 straipsnio 2 dalies b punktu, eksporto šalies valdžios institucijos buvo atsakingos už klaidas, padarytas išduodant kilmės sertifikatus, ir už preferencinio režimo taikymo sąlygų kontrolę, kai klaida buvo padaryta po to, kai eksportuotojas teisingai nurodė faktus, arba po to, kai buvo nurodyti neteisingi faktai, su sąlyga, kad šios valdžios institucijos žinojo arba turėjo žinoti, kad

sertifikatas neteisingas. Atsižvelgdama į ginčijamame sprendime padarytą išvadą, kad Salvadoro valdžios institucijos suklydo, ir į Ispanijos valdžios institucijoms pateiktus papildomos informacijos prašymus, ji mano, kad eksportuotojas nenurodė klaidingų faktų ir nesuklaidino minėtų institucijų pateikdamas visą turimą informaciją, visų pirma žaliavų kilmės įrodymus ir laivų įgulų sąrašus. Todėl turėjo būti pripažinta, kad klaidos nebuvo galima nustatyti.

75 Ispanijos Karalystė iš esmės mano, kad tuo atveju, kai eksporto šalies muitinės institucijų padarytos klaidos nelemia eksportuotojo nurodyti neteisingi faktai ar netgi jei eksportuotojas nurodė klaidingus faktus, kai valdžios institucijos žinojo arba turėjo žinoti, kad pateikti sertifikatai neteisingi, reikia pripažinti, kad ūkio subjektas negalėjo nustatyti padarytos klaidos, nes įvykdytos su klaida susijusios sąlygos. Ji taip pat remiasi nuostatomis dėl prekių, turinčių preferencinį statusą, įtvirtintomis BMK, iš dalies pakeisto 2000 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2700/2000 (OL L 311, 2000, p. 17), 220 straipsnio 2 dalies b punkte, kurias ji laiko konkrečiomis taisyklėmis, taikytinomis preferenciniams režimams, pagal kuriuos, jei yra konstatuota klaida, padaryta remiantis teisinga eksportuotojo informacija, nėra pagrindo daryti išvados, kad šią klaidą buvo galima nustatyti.

76 Remdamasi tokiais argumentais Ispanijos Karalystė prieina prie išvados, jog, kadangi Komisija ginčijamame sprendime nekonstatavo, kad klaidą lėmė eksportuotojo nurodyti neteisingi faktai ar kad Salvadoro valdžios institucijos žinojo ar turėjo žinoti, jog pateikti sertifikatai buvo neteisingi, nuoroda į sąlygas, susijusias su sąžiningumu ir muitinės deklaracijai taikomais teisės aktais, buvo pateikta neteisėtai.

77 Komisija mano, kad Ispanijos Karalystės pateiktas kaltinimas netinkamas, nes tai, kad viena iš trijų muitų sumažinimo sąlygų įvykdyta, nereiškia, kad kitos dvi taip pat įvykdytos. Komisija Bendrajame Teisme taip pat pateikė išsamų atsakymą dėl to, ar Salvadoro valdžios institucijų padarytą klaidą buvo galima nustatyti atsižvelgiant į jų padarytos klaidos tipą.

78 Siekiant atsakyti į Ispanijos Karalystės kaltinimą, pirma, reikia nustatyti, ar galimybę nustatyti eksporto šalies valdžios institucijų klaidą, susijusią su kilmės sertifikatais, pagal BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antrą pastraipą savaime lemia sąlygos, kuriomis ši klaida buvo padaryta, ir, antra, tuo atveju, jei reikia pripažinti, kad asmuo, turintis mokėti muitą, negalėjo nustatyti šios klaidos, reikia išsiaiškinti, ar dėl šios aplinkybės kitas šio straipsnio taikymo sąlygas reikia pripažinti įvykdytomis.

Dėl galimybės nustatyti klaidą

79 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad patikrinimo *a posteriori* tikslas yra išsiaiškinti, ar teisingai nurodyta kilmė anksčiau išduotuose A formos kilmės sertifikatuose ar EUR.1 sertifikatuose (šiuo klausimu dėl EUR.1 sertifikatų žr. 2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, EU:C:2006:162, 32 punktą ir 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Afasia Knits Deutschland*, C-409/10, EU:C:2011:843, 43 punktą, o dėl A formos kilmės sertifikatų – 2012 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Lagura Vermögensverwaltung*, C-438/11, EU:C:2012:703, 17 punktą).

80 Taigi, jeigu patikrinimas *a posteriori* neleidžia patvirtinti A formos kilmės sertifikate ar EUR.1 sertifikate nurodytos prekių kilmės, darytina išvada, kad jų kilmė nežinoma, todėl kilmės sertifikatas išduotas ir lengvatinis muitų tarifas pritaikytas nepagrįstai (šiuo klausimu žr. 2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, EU:C:2006:162, 34 punktą; 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Afasia Knits Deutschland*, C-409/10, EU:C:2011:843, 44 punktą ir 2012 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Lagura Vermögensverwaltung*, C-438/11, EU:C:2012:703, 18 punktą).

81 Taigi, jeigu eksporto valstybės valdžios institucijos išdavė neteisingus A formos kilmės sertifikatus ar EUR.1 sertifikatus, remiantis BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antra ir trečia pastraipomis, toks išdavimas laikytinas šių institucijų padaryta klaida, nebent paaiškėtų, jog šie sertifikatai buvo išduoti remiantis eksportuotojo nurodytais neteisingais faktais. Jeigu aptariami sertifikatai buvo išduoti

remiantis neteisingomis eksportuotojo deklaracijomis, dėl to privalo būti vykdomas importo muitų išieškojimas *a posteriori*, nebent, be kita ko, akivaizdu, kad tokius sertifikatus išdavusios institucijos žinojo ar turėjo žinoti, jog prekės neatitinka preferenciniam režimui taikyti reikalaujamų sąlygų (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Afasia Knits Deutschland*, C-409/10, EU:C:2011:843, 48 punktą ir 2012 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Lagura Vermögensverwaltung*, C-438/11, EU:C:2012:703, 19 punktą).

82 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia nustatyti, ar asmuo, turintis mokėti muitą, galėjo nustatyti Salvadoro valdžios institucijų padarytas klaidas.

83 Remdamasi BMK, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2700/2000, 220 straipsnio 2 dalies b punkto antra pastraipa, Ispanijos Karalystė mano, jog, kadangi Komisija pripažįsta kompetentingų valdžios institucijų padarytą klaidą, galimybės ją nustatyti nebuvimas tiesiogiai išplaukia iš šios nuostatos.

84 Komisija triplike išsamiai nurodo tik tai, jog turi būti įvykdytos visos BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pirmoje pastraipoje numatytos sąlygos tam, kad būtų galima nuspręsti nevykdyti importo muitų išieškojimo *a posteriori*, atsižvelgiant į teisėtų lūkesčių principą ir principą, kad muitų skolos sumokėjimo įprastos tvarkos išimtis turi būti aiškinama siaurai.

85 Ispanijos Karalystės argumentai verčia Bendrąjį Teismą nustatyti, kokios BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatos turi būti taikomos šiuo atveju ir kokios šiuose nuostatose numatytos sąlygos turi būti įvykdytos, kad būtų patenkintas prašymas nevykdyti išieškojimo.

86 BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antroje pastraipoje numatyta, kad klaidos negalima nustatyti, kaip tai suprantama pagal pirmą pastraipą, tuo atveju, kai trečiosios šalies valdžios institucijos išduoda neteisingą sertifikatą, kai prekių preferencinis statusas nustatomas pagal administracinio bendradarbiavimo sistemą dalyvaujant šioms institucijoms. Vis dėlto BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto trečioje pastraipoje nustatyta, kad netinkamo sertifikato išdavimas nėra klaida, jeigu sertifikatas buvo išduotas pagal eksportuotojo nurodytus neteisingus faktus, išskyrus tuos atvejus, kai visų pirma yra aišku, kad sertifikatą išdavusios institucijos žinojo arba turėjo žinoti, kad prekės neatitinka sąlygų, kurios turi būti įvykdytos, kad būtų taikomas preferencinis režimas.

87 Taigi iš ginčijamo sprendimo pirma reikia nustatyti, kokiomis sąlygomis Salvadoro valdžios institucijos padarė klaidą, o paskui tai, kokias pasekmes ši klaida turi taikant BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antrą ir trečią pastraipas.

88 Pirma, primintina, kad Komisija konstatavo, jog tam, kad būtų taikoma BTLS, iš Salvadoro buvo importuotas didelis tunų kiekis su A formos kilmės sertifikatais, kuriuose padaryta pažeidimų, o visais šiais pažeidimais nepaisoma kilmės taisyklių, visų pirma netinkamai naudojant EUR.1 sertifikatus (ginčijamo sprendimo 6–9 konstatuojamosios dalys). Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad nagrinėjamam tunų importui negalėjo būti taikomas BTLS numatytas lengvatinis muito tarifas (ginčijamo sprendimo 10 konstatuojamoji dalis).

89 Ginčijamo sprendimo 28 konstatuojamojoje dalyje atsižvelgdama į nagrinėjamo atvejo aplinkybes Komisija laikėsi nuomonės, kad Salvadoro valdžios institucijos padarė klaidą, kai neteisingai parengė A formos kilmės sertifikatus, nesilaikydamos reikšmingų Reglamento Nr. 2454/93 straipsnių.

90 Konstatavusi, kad ji nepadarė jokios klaidos perduodama antspaudų pavyzdžius Salvadoro valdžios institucijoms (ginčijamo sprendimo 30–32 konstatuojamosios dalys), Komisija išnagrinėjo tai, ar asmuo, turintis mokėti muitą, galėjo nustatyti šių institucijų padarytą klaidą (ginčijamo sprendimo 29 ir 33–39 konstatuojamosios dalys), o paskui tai, ar šis asmuo elgėsi sąžiningai (ginčijamo sprendimo 40–47 konstatuojamosios dalys).

91 Pažymėtina, kad ginčijamame sprendime Komisija nekonstatavo to, kad neteisingi sertifikatai buvo parengti remiantis eksportuotojo nurodytais klaidingais faktais, ir juo labiau to, kad Salvadoro valdžios institucijos žinojo ar turėjo žinoti, jog prekės neatitinka sąlygų, kurios turi būti įvykdytos tam, kad būtų taikomas lengvatinis tarifas, priešingai, nei numatyta BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto trečioje pastraipoje.

92 Antra, todėl reikia išsiaiškinti, ar asmuo, turintis mokėti muitą, gali pasinaudoti BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antroje pastraipoje įtvirtinta taisykle, pagal kurią preziumuojama, kad klaidos negalima nustatyti, kaip tai suprantama pagal pirmą pastraipą, jei trečiosios šalies valdžios institucijos išduoda neteisingą sertifikatą, kai prekių preferencinis statusas nustatomas pagal administracinio bendradarbiavimo sistemą dalyvaujant šioms institucijoms. Taigi ši taisyklė dera su BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pirma pastraipa, nes nustatyta, kad tuo atveju, kai išduotas neteisingas kilmės sertifikatas, egzistuoja teisinė prezumpcija, jog nėra galimybės nustatyti klaidą.

93 Visų pirma, iš ginčijamo sprendimo 7–9 ir 35–38 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisijos konstatuoti pažeidimai išduodant A formos kilmės sertifikatus susiję su į Sąjungą importuojamų prekių kilmės taisyklėmis.

94 Neteisingi A formos kilmės sertifikatai buvo išduoti taikant BTLS, kuri faktinių aplinkybių metu buvo numatyta, pirma, 2005 m. birželio 27 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 980/2005 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo (OL L 169, 2005, p. 1) ir, antra, 2008 m. liepos 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 732/2008 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d., iš dalies keičiančiame reglamentus (EB) Nr. 552/97, (EB) Nr. 1933/2006 ir Komisijos reglamentus (EB) Nr. 1100/2006 ir (EB) Nr. 964/2007 (OL L 211, 2008, p. 1).

95 Remiantis Reglamento Nr. 980/2005 5 straipsnio 2 dalimi ir Reglamento Nr. 732/2008 5 straipsnio 2 dalimi darytina išvada, kad sistemų, numatytų kiekvieno minėto reglamento 1 straipsnio 2 dalyje, t. y. sistemų, pagal kurias taikomi lengvatiniai tarifai, atveju, administracinio bendradarbiavimo metodų taisyklės nustatytos Reglamente Nr. 2454/93.

96 Reglamento Nr. 2454/93 81 straipsnyje, kurio redakcija įtvirtinta šiuo atveju taikomu 2005 m. birželio 10 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 883/2005, iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 2454/93 (OL L 148, 2005, p. 1), nustatyta, kad kilmės statusą turinčius produktus paprastai leidžiama importuoti į Sąjungą taikant jame numatytus lengvatinius tarifus, jei šie produktai atvežti tiesiogiai, pateikus A formos kilmės sertifikatą, išduotą lengvatas gaunančios šalies muitinės institucijų arba kitų kompetentingų valstybinių institucijų. To paties reglamento 83 straipsnyje numatyta, jog, kadangi A formos kilmės sertifikatas yra dokumentas, suteikiantis teisę taikyti šiame reglamente įtvirtintas nuostatas dėl lengvatinių tarifų, eksporto šalies valstybinės institucijos turi imtis reikiamų priemonių produktų kilmei ir kitiems šiame sertifikate nurodytiems duomenims patikrinti.

97 Reglamento Nr. 2454/93 93–95 straipsniuose nurodyti šalių, kurioms taikoma BTLS, ir Komisijos administracinio bendradarbiavimo metodai, tarp kurių yra A formos kilmės sertifikatų kontrolė *a posteriori* kiekvieną kartą, kai Sąjungos muitinės institucijos turi pagrįstų abejonių dėl jų autentiškumo, atitinkamų produktų kilmės arba dėl to, ar buvo laikytasi kitų sąlygų, numatytų šio reglamento skirsnyje dėl BTLS, o eksporto šalies institucijos šią kontrolę turi atlikti ir apie jos rezultatus pranešti Sąjungos muitinės institucijoms per šešių mėnesių laikotarpį (Reglamento Nr. 2454/93 94 straipsnio 1 ir 3 dalys). Be to, Reglamento Nr. 2454/93 94 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad jei kontrolės procedūra ar kita turima informacija parodo, kad skirsnio dėl BTLS nuostatos buvo pažeistos, lengvatas gaunanti eksporto šalis savo iniciatyva arba Sąjungos prašymu turi atlikti reikiamą tyrimą arba imtis veiksmų, kad šis tyrimas būtų atliktas skubiai, siekiant nustatyti tokius pažeidimus ir užkirsti jiems kelią, o Sąjunga gali dalyvauti vykdant tokį tyrimą. Galiausiai Reglamento Nr. 2454/93 94 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad A formos kilmės sertifikatų kopijas eksporto šalies valstybinės institucijos turi saugoti ne mažiau kaip trejus metus.

98 Taigi, reglamentų Nr. 980/2005 ir Nr. 732/2008 nuostatas siejant su Reglamento Nr. 2454/93 redakcijos, įtvirtintos Reglamentu Nr. 883/2005, nuostatomis darytina išvada, kad atitinkamų produktų preferencinis statusas buvo nustatytas pagal administracinio bendradarbiavimo dalyvaujant trečiosios šalies, t. y. Salvadoro, valdžios institucijoms sistemą.

99 Todėl pagal BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antrą pastraipą Salvadoro valdžios institucijų padaryta klaida išduodant A formos kilmės sertifikatus yra klaida, kurios, kaip preziumuojama, negalima nustatyti, kaip tai suprantama pagal tos nuostatos pirmą pastraipą.

100 Tokiomis aplinkybėmis reikia tęsti nagrinėjimą siekiant nustatyti, ar kitos BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sąlygos šiuo atveju turi būti įvykdytos, ar, kaip teigia Ispanijos Karalystė, to nereikia, nes ginčijamame sprendime Komisija nepadarė išvados, kad klaidą lėmė eksportuotojo nurodyti neteisingi faktai ar kad Salvadoro valdžios institucijos žinojo ar turėjo žinoti, jog pateikti sertifikatai buvo neteisingi.

Dėl pareigos įvykdyti kitas BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sąlygas

101 Anot Ispanijos Karalystės, Komisijos nuorodos į sąlygas, susijusias su sąžiningumu ir muitinės deklaracijai taikomais teisės aktais, yra netinkamos, nes ginčijamame sprendime ji nekonstatavo, kad Salvadoro valdžios institucijos suklydo dėl eksportuotojo nurodytų neteisingų faktų.

102 Komisija iš esmės mano, kad turi būti įvykdytos trys BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pirmos pastraipos taikymo sąlygos tam, kad muitų skola nebūtų išieškoma *a posteriori*, ir kad ji teisingai išnagrinėjo, ar asmuo, turintis mokėti muitą, buvo sąžiningas ir ar jis laikėsi muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų. Be to, kiek tai susiję su sąžiningumo sąlyga, Komisija mano, kad Reglamentu Nr. 2700/2000 įterpta BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto ketvirta pastraipa yra taikoma asmens, turinčio mokėti muitą, situacijai, ir nesutinka su tuo, kad nerūpestingai veikęs asmuo, turintis mokėti muitą, gali remtis savo sąžiningumu.

103 Siekiant atsakyti į Ispanijos Karalystės argumentus reikia tiksliai nustatyti, ar Reglamente Nr. 2700/2000 yra numatyta konkreti tvarka dėl prašymų nevykdyti išieškojimo *a posteriori* tuo atveju, kai importuojamos prekės turi preferencinį statusą.

104 Atsižvelgiant į šio sprendimo 92–99 punktus jau galima daryti išvadą, kad pagal BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antrą pastraipą tuo atveju, kai prekės preferencinis statusas nustatomas pagal administracinio bendradarbiavimo dalyvaujant trečiosios šalies valdžios institucijoms sistemą, tai, kad šios institucijos išdavė neteisingą sertifikatą, yra klaida, kurią, kaip preziumuojama, galima nustatyti, kaip tai suprantama pagal pirmą pastraipą, ir ši taisyklė yra išimtis, nes pagal ją pirminio vertinimo pagrindu laikoma teisinė prezumpcija, į kurią reikia atsižvelgti vertinant nagrinėjamas kumuliacines sąlygas (žr. šio sprendimo 47 punktą).

105 Be to, konstatuotina, kad Reglamentu Nr. 2700/2000, kuriuo visų pirma remiasi Ispanijos Karalystė darydama išvadą, jog juo buvo sukurta konkreti tvarka dėl importo muitų įtraukimo į apskaitą *a posteriori* pagal preferencinį režimą, buvo papildytas BMK 220 straipsnio 2 dalies b punktas, prie jo pirmos pastraipos pridedant dar keturias pastraipas, kurios visos susijusios su preferenciniu režimu (šiuo klausimu žr. 2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, EU:C:2006:162, 3 ir 4 punktus). Be to, šis naujas tekstas sustiprina atitinkamo ūkio subjekto lūkesčių apsaugą tuo atveju, kai muitinės institucijos yra padariusios klaidų dėl iš trečiosios šalies kilusių prekių preferencinio statuso (2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, EU:C:2006:162, 25 punktas), pateikiant paaiškinimų dėl konkretaus atvejo, susijusio su tokių prekių preferenciniu statusu (šiuo klausimu žr. generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, EU:C:2005:527, 29 punktą).

106 Taigi iš šių pirminių pastabų matyti, kad BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antroje–penktoje pastraipose įtvirtintos konkrečios taisyklės, pagal kurias mokėtinų importo muitų nereikia įtraukti į apskaitą *a posteriori* tuo atveju, kai prekės preferencinis statusas yra nustatytas pagal administracinio bendradarbiavimo dalyvaujant trečiosios šalies valdžios institucijoms sistemą. Priešingai, nei teigia Komisija, prašymas dėl importo muitų neišieškojimo *a posteriori* turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antrą–penktą pastraipas.

107 Vis dėlto prašymas dėl importo muitų neišieškojimo *a posteriori* turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ir į BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pirmos pastraipos nuostatas, taigi į joje nurodytas kumuliacines sąlygas, kurios turi būti įvykdytos, taip pat į sąlygą, susijusią su galimybe nustatyti kompetentingų institucijų padarytą klaidą (žr. šio sprendimo 92–99 punktus), t. y. į tai, kad asmuo, turintis mokėti muitą, turi būti sąžiningas ir laikytis visų galiojančiuose teisės aktuose įtvirtintų nuostatų (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 1 d. Nutarties *Agrar-Invest-Tatschl / Komisija*, C-552/08 P, EU:C:2009:605, 52, 55 ir 56 punktus ir 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Afasia Knits Deutschland*, C-409/10, EU:C:2011:843, 47 punktą).

108 Pirma, kiek tai susiję su sąlyga dėl asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumo, iš BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto ketvirtos pastraipos matyti, kad šis asmuo gali remtis sąžiningumu, jei gali įrodyti, kad atitinkamų komercinių operacijų laikotarpiu jis parodė rūpestingumą, siekdamas įsitikinti, kad įvykdytos visos lengvatinio tarifo taikymo sąlygos (2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *HIT Trading ir Berkman Forwarding / Komisija*, T-191/09, neskelbiamas Rink., EU:T:2010:535, 53 punktas).

109 Todėl Ispanijos Karalystė klaidingai tvirtina, kad Komisija dar prieš nustatydama, ar reikėjo vykdyti mokėtinų importo muitų išieškojimą *a posteriori* pagal BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto redakciją, įtvirtintą Reglamentu Nr. 2700/2000, netinkamai nurodė sąlygą, susijusią su sąžiningumu.

110 Vis dėlto reikia priminti, kad sąlyga, susijusi su ūkio subjekto sąžiningumu, ir sąlyga, susijusi su nežinojimu apie muitinės institucijų padarytą klaidą, turi tam tikrą ryšį. Siekiant atsakyti į klausimą, ar ūkio subjektas buvo sąžiningas, reikia, be kita ko, nustatyti, ar jis negalėjo nustatyti kompetentingų institucijų padarytos klaidos (pagal analogiją žr. 1996 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Faroea Seafood ir kt.*, C-153/94 ir C-204/94, EU:C:1996:198, 83 ir 98–102 punktus; 2007 m. spalio 18 d. Sprendimo *Agrover*, C-173/06, EU:C:2007:612, 30 punktą ir 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Afasia Knits Deutschland*, C-409/10, EU:C:2011:843, 47 punktą).

111 Reikia įvertinti, kaip turi būti suprantama sąlyga, susijusi su ūkio subjekto sąžiningumu, taikant BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pirmą–ketvirtą pastraipas teisiniame kontekste, atsiradusiame priėmus Reglamentą Nr. 2700/2000, t. y. preferencinio režimo srityje. Būtina atsižvelgti į paaiškinimus, kuriuos gali suteikti to reglamento motyvai, procedūra, per kurią jis buvo priimtas, ir teismo praktika.

112 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 2700/2000 motyvais, jo 11 konstatuojamojoje dalyje teigiama, kad dėl preferencinio režimo reikia apibrėžti muitinės institucijų padarytos klaidos ir asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumo sąvokas. Išnagrinėjus trečiosios šalies valdžios institucijų padarytos klaidos klausimą, joje bendrai nurodoma, kad asmuo, turintis mokėti muitą, gali remtis savo sąžiningumu, kai gali įrodyti, jog jis parodė rūpestingumą, nebent *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* buvo paskelbtas pranešimas dėl pagrįstų abejonių. Šią konstatuojamąją dalį reikia aiškinti kaip nuorodą, kad asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumas turi būti išnagrinėtas, jei dėl trečiosios šalies valdžios institucijų padarytos klaidos buvo išduotas neteisingas sertifikatas, neatsižvelgiant į šios klaidos kilmę ir į tai, ar ją padarė pačios institucijos, ar lėmė eksportuotojo nurodyti neteisingi faktai.

113 O kiek tai susiję su pačia Reglamento Nr. 2700/2000 priėmimo procedūra, pirma, reikia pažymėti, kad BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pakeitimas nebuvo numatytas pasiūlyme dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Tarybos reglamentą Nr. 2913/92, nustatantį BMK (OL C 228, 1998, p. 8).

114 Europos Parlamentui per pirmąjį svarstymą pateikus nuomonę, kuria buvo pasiūlyta prie BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pridėti antrą ir trečią pastraipas, Komisija pateikė pakeistą pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Tarybos reglamentą Nr. 2913/92, nustatantį BMK (OL C 248, 2000, p. 1).

115 Be to, iš 2000 m. kovo 16 d. Briuselyje (Belgija) vykusio Europos Sąjungos Tarybos 2248-ojo posėdžio „Vidaus rinka“, per kurį buvo rastas politinis sutarimas dėl siūlymo keisti BMK, protokolo matyti, kad tame pasiūlyme buvo numatyta tiksliai apibrėžti sąvokas „administracinės klaidos“ ir „importuotojo sąžiningumas“, kiek tai susiję su operacijomis, susijusiomis su prekėmis, kurių preferencinis statusas pripažintas remiantis trečiosios šalies valdžios institucijų išduotais neteisingais sertifikatais.

116 Per EB 251 straipsnyje numatytą procedūrą 2000 m. gegužės 25 d. Tarybos priimtoje Bendrojoje pozicijoje (EB) Nr. 31/2000, siekiant priimti Tarybos reglamentą, kuriuo iš dalies keičiamas BMK (OL C 208, 2000, p. 1), pateiktos konstatuojamosios dalys ir nuostatos, kurios bus galutinai patvirtintos Reglamentu Nr. 2700/2000.

117 Antra, 2000 m. spalio 5 d. Pranešime spaudai IP/2000/1123 už vidaus rinką atsakingas Komisijos narys pažymėjo, kad aptariamu pakeitimu buvo pateikta nauja ūkio subjektų, importuojančių prekes, kurioms taikoma preferencinė sistema, sąžiningumo apsaugos apibrėžtis tuo atveju, kai kilmės sertifikatai yra neteisingi ir importuotojai žino, kad jie nebus automatiškai atleisti nuo atsakomybės, jei trečiosios šalies eksportuotojai, pavyzdžiui, buvo pateikę klaidingus kilmės sertifikatus.

118 Todėl iš Reglamento Nr. 2700/2000 priėmimo procedūros aiškiai matyti, kad BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto ketvirta pastraipa, susijusi su asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumu, taikoma tuo atveju, kai neteisingus sertifikatus, suteikiančius teisę į preferencinį režimą, išdavė trečiosios šalies valdžios institucijos ir tai patvirtina šio sprendimo 112 punkto pabaigoje padarytą išvadą.

119 Trečia, reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog iš Reglamento Nr. 2700/2000 11 konstatuojamosios dalies matyti, kad BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pakeitimu buvo siekiama konkrečiu preferencinių sistemų atveju apibrėžti sąvokas „muitinės institucijų klaida“ ir „asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumas“ ir kad todėl, nedarant pakeitimų dėl esmės, minėtu straipsniu siekiama paaiškinti šias sąvokas, kurios jau vartojamos pirminėje minėto 220 straipsnio redakcijoje ir kurios jau patikslintos teismo praktikoje (žr. 2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, EU:C:2006:162, 22 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Todėl Sąjungos teismas konstatavo, kad BMK 220 straipsnio 2 dalies b punktas iš esmės yra imperatyvaus pobūdžio (2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, EU:C:2006:162, 23 punktas).

120 Taigi Teisingumo Teismas pakartojo motyvus, pateiktus generalinės advokatės J. Kokott išvadoje byloje *Beemsterboer Coldstore Services* (C-293/04, EU:C:2005:527, 29 ir 32 punktai), kurioje teigiama, kad, pirma, nauju BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto tekstu siekiama ne padaryti pakeitimus, o tik pateikti paaiškinimus konkrečiai dėl iš trečiosios šalies kilusių prekių preferencinio statuso, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė, jog šiuo aspektu reikia tiksliau apibrėžti sąvokas „muitinės institucijų klaida“ ir „asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumas“, ir, antra, nauja šios nuostatos formuluotė tiesiog kodifikuoja ir patikslina iki tol buvusią teisinę padėtį būtent tuo konkrečiu atveju, kai muitinės institucijos yra padariusios klaidų dėl iš trečiosios šalies kilusių prekių preferencinio statuso.

121 Tokiomis aplinkybėmis toliau turi būti taikoma ankstesnė teismo praktika, susijusi su importo muitų išieškojimu *a posteriori*. Kaip pažymėta šio sprendimo 110 punkte, tuo remiantis galima daryti išvadą, kad sąlyga, susijusi su ūkio subjekto sąžiningumu, ir sąlyga, susijusi su nežinojimu apie muitinės institucijų padarytą klaidą, turi tam tikrą ryšį, nes norint atsakyti į klausimą, ar ūkio subjektas veikė sąžiningai, reikia, be kita ko, išsiaiškinti, ar jis negalėjo nustatyti kompetentingų institucijų padarytos klaidos.

122 Toliau, nepaisant to, kad iš BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antros pastraipos matyti, jog trečiosios šalies valdžios institucijų klaida, padaryta išduodant neteisingą sertifikatą, yra klaida, kurios, kaip preziumuojama, negalima nustatyti, kaip tai suprantama pagal pirmą pastraipą (žr. šio sprendimo 99 punktą), taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad sąlyga, susijusi su ūkio subjekto sąžiningumu, ir sąlyga, susijusi su nežinojimu apie muitinės institucijų padarytą klaidą, turi tam tikrą ryšį (žr. šio sprendimo 121 punktą), todėl jas bet kuriuo atveju reikia nagrinėti atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, turint omenyje nagrinėjamos nuostatos antroje pastraipoje numatytą teisinę prezumpciją.

123 Be to, dėl tokio aiškinimo BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto ketvirta pastraipa išlieka veiksminga, nes asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumu gali būti remiamasi toje nuostatoje numatytomis sąlygomis ir jį Komisija gali nagrinėti kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgdama į visas faktines bylos aplinkybes, net jeigu preziumuojama, kad asmuo, turintis mokėti muitą, negali nustatyti klaidos.

124 Toliau, kalbant apie sąlygą, susijusią su galiojančių teisės aktų laikymusi, kiek tai susiję su muitinės deklaracija, reikia konstatuoti, kad naujose nuostatose, kurios į BMK 220 straipsnio 2 dalies b punktą įterptos Reglamentu Nr. 2700/2000, apie ją nekalbama. Vis dėlto reikia priminti, kad prašymas dėl importo muitų neišieškojimo *a posteriori* turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ir į BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pirmos pastraipos nuostatas, taigi joje nurodytas kumuliacines sąlygas, kurios turi būti įvykdytos (žr. šio sprendimo 92–99 punktus), t. y. visų pirma tai, kad asmuo, turintis mokėti muitą, turi būti sąžiningas ir laikytis visų galiojančiuose teisės aktuose įtvirtintų nuostatų (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 1 d. Nutarties *Agrar-Invest-Tatschl / Komisija*, C-552/08 P, EU:C:2009:605, 52, 55 ir 56 punktus ir 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Afasia Knits Deutschland*, C-409/10, EU:C:2011:843, 47 punktą).

125 Todėl sąlyga, susijusi su galiojančių teisės aktų laikymusi, kiek tai susiję su muitinės deklaracija, taikoma, kai procedūra dėl išieškojimo *a posteriori* yra susijusi su prekės preferenciniu statusu ir kai trečiosios šalies valdžios institucijos šiuo aspektu išdavė neteisingą sertifikatą.

Dėl kitų BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sąlygų įgyvendinimo

126 Kaip matyti iš šio sprendimo 123 punkto, kompetentingų institucijų padarytos klaidos, kurios negalima nustatyti, prezumpcija neužkerta kelio Komisijai išnagrinėti, ar asmuo, turintis mokėti muitą, yra sąžiningas pagal šio sprendimo 121 punkte nurodytą teismo praktiką, atsižvelgiant į visas konkrečias bylos aplinkybes.

127 Be to, Komisija taip pat turi išnagrinėti sąlygą, susijusią su muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų laikymusi, todėl atsižvelgiant į Ispanijos Karalystės argumentus reikia nustatyti, ar ginčijamame sprendime nėra padaryta klaidų šiuo aspektu.

– Dėl aplinkybių, susijusių su asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumu

128 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad nagrinėjant klausimą, ar šiuo atveju asmuo, turintis mokėti muitą, buvo sąžiningas, konkrečiai reikia atsižvelgti į ginčijamame sprendime Komisijos nurodytas dvi aplinkybes.

129 Pirma, asmuo, turintis mokėti muitą, priklauso grupei, kuri veiklą vykdo visame pasaulyje žvejybos ir iš atšaldytų, užšaldytų ar konservuotų žuvų pagamintų produktų ruošimo, gamybos, pakavimo ir prekybos srityje (ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamoji dalis).

130 Antra, nagrinėjamų produktų eksportuotoja, pateikusi informacijos, kuria remiantis buvo išduoti A formos kilmės sertifikatai, yra bendrovė, priklausanti tai pačiai grupei kaip ir asmuo, turintis mokėti muitą (ginčijamo sprendimo 37 ir 46 konstatuojamosios dalys), ir šiai grupei priklauso abu laivai, naudoję dvi vėliavas (ginčijamo sprendimo 43 konstatuojamoji dalis). Tokiomis aplinkybėmis, anot

Komisijos, negalima sutikti su tuo, jog dėl prezumpcijos, kad klaidos nebuvo galima nustatyti dėl BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antros pastraipos taikymo, reikia pripažinti, kad asmuo, turintis mokėti muitą, veikė sąžiningai.

131 Konkrečiau kalbant, šiuo klausimu iš teismo praktikos matyti, kad kompetentingų institucijų padaryta klaida turi būti tokia, kad sąžiningas asmuo, turintis mokėti muitą, negalėtų jos nustatyti, nepaisant jo profesinės patirties ir parodyto rūpestingumo (šiuo klausimu žr. 2002 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Ilumitrónica*, C-251/00, EU:C:2002:655, 38 punktą).

132 Pirmas dalykas, reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Komisijos nurodytų aplinkybių, susijusių su asmens, turinčio mokėti muitą, profesine patirtimi (žr. šio sprendimo 129 punktą), neginčija Ispanijos Karalystė, kuri, priešingai, sutinka su tuo, kad ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamojoje dalyje Komisija teisingai pripažino, jog asmuo, turintis mokėti muitą, yra patirties turintis ūkio subjektas, tačiau taip pat teigia, kad jo profesinė patirtis nereiškia, jog nebuvo laikytasi sąlygų, numatytų BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkte.

133 Iš tiesų, kaip pabrėžia Ispanijos Karalystė, profesinė patirtis savaime neužkerta kelio ūkio subjekto sąžiningumui ar galimybės nustatyti klaidą nebuvimui. Vis dėlto reikia pažymėti, kad galima tikėtis, jog profesinės patirties turintis ūkio subjektas skirs daugiau dėmesio administraciniams veiksmams ir faktinėms aplinkybėms, kurių vertinimą paprastai apima jo veikla, todėl jis gali lengviau konstatuoti bet kokį nukrypimą nuo įprastos tinkamos praktikos.

134 Antras dalykas, reikia priminti, kad, kiek tai susiję su rūpestingumu, būtent abejonių turintis ūkio subjektas turi surinkti informaciją ir gauti galimus paaiškinimus siekdamas nepažeisti minėtų nuostatų (pagal analogiją žr. 1999 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Söhl & Söhlke*, C-48/98, EU:C:1999:548, 58 punktą ir 2007 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Common Market Fertilizers / Komisija*, C-443/05 P, EU:C:2007:511, 191 punktą).

135 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Komisija išnagrinėjo ūkio subjekto rūpestingumo sąlygą, atsižvelgdama į įvairias aplinkybes, kurios, kaip teigiama, reiškė kilmės taisyklių nesilaikymą.

136 Pirma, dėl žvejybos laivų įgulos sudėties sąlygos Komisija padarė išvadą, kad, atsižvelgiant į asmens, turinčio mokėti muitą, veiklos pobūdį ir priklausymą grupei, vykdančiai veiklą keliuose vandenynuose (dėl šios priežasties ji turėjo laikytis skirtingų taisyklių), jis nebuvo rūpestingas, kai nesilaikė reglamentuose Nr. 980/2005 ir 732/2008 numatytų sąlygų, kurios turi būti įvykdytos, kad būtų taikomas lengvatinis tarifas.

137 Antra, Komisija konstatavo, kad tam tikrais atvejais eksportuotojas pateikė arba Ispanijos ir Prancūzijos prekybos rūmų išduotus nelengvatinės kilmės sertifikatus ir EUR.1 sertifikatus, kurių neišduoda Sąjungos muitinės institucijos, susijusius AKR susitarimu, arba Seišelių valdžios institucijų išduotus EUR.1 sertifikatus ir Panamos valdžios institucijų išduotus A formos sertifikatus. Ji manė, kad šios aplinkybės neleidžia nustatyti tunų kilmės, nes neužtikrintas reikiamas atsekamumas, ir priėjo prie išvados, kad asmuo, turintis mokėti muitą, pažeidė taikytinas muitinės deklaracijos nuostatas ir kilmės taisykles.

138 Trečia, Komisija konstatavo, kad laivų „dvigubos registracijos“, „registracijos numerio“ ir „dvigubos nacionalinės priklausomybės“ sąvokos yra ne dviprasmiškos, bet aiškiai apibrėžtos Jungtinių Tautų Organizacijos (JTO) teisėje. Ji pridūrė, jog pagal Sąjungos teisę aiškiai reikalaujama, kad žvejybos laivas būtų registruotas tik vienoje valstybėje ir kad plaukiotų tik su vienos valstybės vėliava tam, kad būtų galima taikyti BTLS. Komisija tvirtino, kad abu nagrinėjami laivai buvo registruoti Seišeliuose ir plaukiojo su šios šalies vėliava penkerius metus, kartu būdami registruoti Salvadore ir plaukiodami su jo vėliava, tačiau asmuo, turintis mokėti muitą, deklaravo, kad buvo įvykdytos Reglamento Nr. 2454/93 68 straipsnio 2 dalies sąlygos, kurios turi būti tenkinamos, kad būtų taikoma BTLS.

139 Ketvirta, Komisija pažymėjo, kad informaciją, į kurią atsižvelgdamos Salvadoro valdžios institucijos išdavė A formos kilmės sertifikatus, pateikė asmens, turinčio mokėti muitą, grupės dukterinė įmonė.

140 Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad asmuo, turintis mokėti muitą, atlikdamas muitinės formalumus neparodė dėmesingumo, kurio tikimasi iš profesionalaus ūkio subjekto ir kurio reikia dėl nagrinėjamų produktų, atsižvelgiant į jos nurodytas situacijas.

141 Trečias dalykas, reikia atsakyti į įvairius argumentus, kuriuos Ispanijos Karalystė pateikė siekdama užginčyti asmens, turinčio mokėti muitą, rūpestingumo stoką.

142 Visų pirma Ispanijos Karalystė teigia, kad ginčijamame sprendime prieštaringai teigiama, jog Salvadoro valdžios institucijos padarė klaidą, nors eksportuotojas nenurodė klaidingų faktų, ir kad asmuo, turintis mokėti muitą, buvo nepakankamai rūpestingas dėl šių faktų.

143 Žinoma, šiuo aspektu reikia pažymėti, kad, kaip konstatuota teismo praktikoje, negalima paneigti, jog sąlyga, susijusi su galimybės nustatyti kompetentingų institucijų padarytą klaidą nebuvimu, tam tikru mastu yra susijusi su asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumo klausimu. Vis dėlto negalima sutikti su tuo, kad dėl prezumpcijos, jog klaidos negalima nustatyti (tokia išvada išplaukia iš BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto antroje pastraipoje nustatytos taisyklės, įtrauktos Reglamentu Nr. 2700/2000), savaime ir būtinai turi būti konstatuotas asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumas, juo labiau šiuo atveju, atsižvelgiant į šio sprendimo 128–130 punktuose jau nurodytas aplinkybes. Dėl Ispanijos Karalystės nurodyto prieštaravimo tarp padarytos klaidos konstatavimo ir to, kad eksportuotojas nenurodė klaidingų faktų, reikia pažymėti, kad šiam teiginiui paremti nepateikta jokių argumentų, taip pat jo negalima pagrįsti teismo praktika. Tas pats pasakytina apie galimą prieštaravimą tarp to, kad eksportuotojas nenurodė klaidingų faktų, ir asmens, turinčio mokėti muitą, rūpestingumo trūkumo dėl šių faktų. Konkrečiai kalbant, negalima preziumuoti, kad asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumą tiesiogiai lemia eksportuotojo elgesys, nes šis asmuo, be kita ko, negali gauti naudos iš eksportuotojo veiksmų, kai dėl eksportuotojo nurodytų faktinių aplinkybių atitinkamos trečiosios šalies kompetentingos institucijos negali išduoti A formos kilmės sertifikatų. Taigi reikia konstatuoti, jog nurodyti Ispanijos Karalystės teiginiai turi būti vertinami atsižvelgiant į tai, kad tam tikras Salvadoro muitinės institucijų padarytas klaidas lemia atsižvelgimas į pirminius sertifikatus, kurių akivaizdžiai negalima laikyti leidžiančiais taikyti preferencinį režimą, ir kiti svarbūs pareigų, susijusių su nagrinėjamų laivų įgula ir vėliava, pažeidimai.

144 Todėl Ispanijos Karalystės argumentą reikia atmesti.

145 Antra, viena vertus, Ispanijos Karalystė mano, jog neproporcinga reikalauti, kad asmuo, turintis mokėti muitą, žinotų kiekvieno laivo įgulos sudėtį kiekvienu atveju, kai įvairų laimikį sugavo laivai, kurie nepriklauso *Calvo* grupei, todėl ji negalėjo reikalauti informacijos apie įgulos sudėtį. Ji tvirtina, kad asmuo, turintis mokėti muitą, ėmėsi papildomų atsargumo priemonių reikalaudamas iš savo tiekėjų nuosavybės pažymėjimo, kuriame būtų patvirtintas su įgulos sudėtimi susijusios taisyklės laikymasis. Kita vertus, ji konstatuoja, kad su žvejybos produktų kilme susijusių teisės aktų sudėtingumas yra viena iš svarbių aplinkybių vertinant BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas sąlygas ir kad jai nekyla jokių abejonių nagrinėjamu atveju.

146 Kalbant apie pirmą argumentą, susijusį su reikalavimo, kad asmuo, turintis mokėti muitą, žinotų atitinkamus produktus žvejojusių laivų įgulos sudėtį, neproporcingumu, reikia konstatuoti, kad, nors ginčijamame sprendime Komisija taiko šį reikalavimą asmeniui, turinčiam mokėti muitą, Bendrajam Teismui pateiktose rašytinėse pastabose ji šį reikalavimą taiko ir eksportuotojui. Bet kuriuo atveju darytina išvada, kad atsižvelgiant į tai, jog asmuo, turintis mokėti muitą, ir eksportuotojas priklauso tai pačiai grupei, eksportuotojo rūpestingumo stoka dėl sąlygos, susijusios su laivų įgulos sudėtimi, kontrolės taip pat priskirtina asmeniui, turinčiam mokėti muitą, visų pirma dėl galimybių gauti informaciją, kurias turi tai pačiai grupei priklausančios įmonės. Be to, reikia konstatuoti, kad pateikdama laivų nuosavybės pažymėjimus, kuriuose nurodyta įgulos sudėtis ir kuriuos *Calvo* grupė

paprastai nurodydavo užpildyti laivų savininkams, Ispanijos Karalystė iš tikrųjų aiškiai parodo, kad eksportuotojui ar asmeniui, turinčiam mokėti muitą, taikomas reikalavimas žinoti įgulos sudėtį nėra akivaizdžiai neproporcingas – priešingai – tai gali būti gana įprasta praktika žvejybos veiklos sektoriuje, visų pirma kai šių laivų pagautas laimikis yra skirtas importuoti į Sąjungą taikant BTLS. Šiomis aplinkybėmis negalima atmesti to, kad eksportuotojas ar asmuo, turintis mokėti muitą, kurie nori pasinaudoti BTLS, gali prašyti tiekėjų, netgi nepriklausančių *Calvo* grupei, pateikti duomenis apie įgulos sudėtį pagal sutartis, nepaisant Ispanijos Karalystės teiginių, kad tokią informaciją buvo sunku gauti, be kita ko, dėl galimai pasikeitusios įgulos kiekvieno laimikio sugavimo momentu arba dėl to, kad tam tikri asmenys laive būna ne nuolat. Be to, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, teisės aktų dėl asmens duomenų apsaugos laikymasis neprieštarauja tokiam požiūriui, nes yra kelios galimybės, kurios praktiškai leidžia prašyti tokių duomenų ir juos apsaugoti nepažeidžiant šių teisės aktų; tai galima padaryti paprašant reikiamų sutarčių iš atitinkamų asmenų, visų pirma dėl eksportuotojo ar asmens, turinčio mokėti muitą, grupei nepriklausančių laivų. Taip pat sutikus su tokiu Ispanijos Karalystės teiginiu, nebetektų prasmės reikalavimas įrodyti laivų įgulos sudėtį laimikio sugavimo momentu, nors neginčytina, kad ši pareiga buvo taikoma nagrinėjamu atveju pagal reikšmingu laikotarpiu galiojusias normas.

147 Dėl Ispanijos Karalystės Bendrajam Teismui pateiktų septynių sertifikatų Komisija pabrėžia, kad jie neįrodo, jog buvo įvykdyta sąlyga, susijusi su laivo įgulos sudėtimi, pagal kurią 75 % narių turėjo būti Sąjungos valstybės ar šalies, kuriai taikomas lengvatinis tarifas, piliečiai. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, kaip teisingai teigia Komisija, šie sertifikatai rodo tik įgulos narių, kurie yra piliečiai Sąjungos valstybių narių ar kokių nors šalių, priklausančių BTLS II grupei siekiant taikyti kumuliaciją, procentinę dalį (*porcentaje de nacionales de un Pais miembro de la UE o del grupo II de Paises SPG*), o vienas iš jų susijęs su įgulos narių, kurie yra AKR susitarimo susitariančiųjų šalių piliečiai, procentine dalimi. Tokiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad atsižvelgiant į šių sertifikatų netikslumą jie negali įrodyti, jog buvo įvykdyta sąlyga, susijusi su įgulos sudėtimi.

148 Galiausiai, kalbant apie teisės aktų, susijusių su žvejybos produktų kilme, sudėtingumą, negalima daryti išvados, kad jie yra sudėtingi teisės klausimu, nagrinėjamu šioje byloje. Reglamento Nr. 2454/93 redakcijos, taikomos faktinių aplinkybių laikotarpiui, 68 straipsnio 1 dalies f ir g punktuose ir 2 dalies penktoje įtraukoje nustatyta, kad yra laikomi gautais naudos gaunančioje šalyje arba Sąjungoje jūrinės žvejybos produktai ir kiti produktai, išgauti jų laivų iš jūros už jų teritorinių vandenų ribų, arba jų perdirbimo laivuose pagaminti produktai, o sąvokos „jų laivai“ ir „jų perdirbimo laivai“ taikomos tik laivams ir perdirbimo laivams, kurių įgulą sudaro ne mažiau kaip 75 % naudos gaunančios šalies ar valstybių narių piliečių.

149 Šios taisyklės negalima laikyti tokia sudėtinga, kad didelę patirtį turinčiam ūkio subjektui, kaip antai asmeniui, turinčiam mokėti muitą, ar eksportuotojui, yra per daug sunku užtikrinti, kad jos būtų laikomasi. Todėl reikia atmesti Ispanijos Karalystės argumentą, susijusį su sprendimų, kuriais Komisija nesutiko, kad importo muitai tunų sektoriuje būtų įtraukti į apskaitą *a posteriori*, skaičiumi (neteigiama, kad teisės aktų sudėtingumas buvo susijęs būtent su įgulos sudėties klausimu), kaip ir argumentą, susijusį su pakeitimais, kuriuos padarė Sąjungos institucijos BTLS reglamentuojančiuose teisės aktuose. Tokiomis aplinkybėmis negalima daryti išvados, kad sąlyga, susijusi su įgulos sudėtimi, buvo sudėtinga. Be to, tai, kad Komisija dalyvavo kilmės taisyklių supaprastinimo preferencinėse sistemose judėjime, siekiant panaikinti įgulos sudėties sąlygą, yra ne daugiau nei požymis, kad ši institucija siekė geresnės teisėkūros praktikos po to, kai buvo atlikta atitinkamų normų analizė, tačiau negalima daryti išvados, kad atitinkamos srities profesinių žinių turintys asmenys sunkiai tas normas suprato. Be to, kaip teisingai pabrėžia Komisija, neįrodyta, kad Ispanijos Karalystės išvados dėl teisės aktų sudėtingumo buvo susijusios būtent su įgulai taikomu nagrinėjamu reikalavimu. Tai, kad šiuo klausimu tarėsi OLAF ir Komisijos teisės tarnyba, taip pat nėra lemiamas nagrinėjamo teisės klausimo sudėtingumo įrodymas. Be to, kiek tai susiję su Teisingumo Teismo 1996 m. gegužės 14 d. Sprendime *Faroe Seafood ir kt.* (C-153/94 ir C-204/94, EU:C:1996:198, 47 punktas) pateiktu įgulos sąvokos išaiškinimu, šios sąvokos apribojimo nuolatiniu laivo personalu negalima laikyti papildomu sudėtingumo šaltiniu siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi taisyklės, numatytos Reglamento

Nr. 2454/93 68 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies penktoje įtraukoje, nes, priešingai, pagal šį aiškinimą reikia gauti informacijos tik apie įgulos narius, turinčius nuolatinę sąsają su laivu, žvejojančiu laimikį, kuriam taikoma BTLS.

150 Taigi Ispanijos Karalystės argumentus šiuo klausimu reikia atmesti.

151 Trečia, Ispanijos Karalystės manymu, ginčijamame sprendime yra prieštaravimų, nes jame teigiama, kad dėl savo veiklos asmuo, turintis mokėti muitą, turėjo žinoti, jog nebuvo įvykdyta įgulos sudėties sąlyga, tačiau, kiek tai susiję su laimikiu, kurio kilmę patvirtino Panamos išduoti A formos kilmės sertifikatai, jis neturėjo galimybės nustatyti klaidos. Be to, Komisija nukrypo nuo jos sprendimuose suformuotos praktikos, pagal kurią ji visada sumažindavo muitus patirties turintiems ūkio subjektams, vykdantiems tokią pačią veiklą kaip asmuo, turintis mokėti muitą, ir į šią aplinkybę reikia atsižvelgti šiuo atveju, net jeigu šie sprendimai buvo priimti taikant BMK 239 straipsnį ar AKR susitarimo taisykles.

152 Dėl ginčijamo sprendimo prieštaringumo reikia pažymėti, kad priežastys, dėl kurių Komisija manė, jog iš Panamos kilusių žaliavų atvejis turi būti vertinamas kitaip nei kiti konkretūs atvejai, aiškiai nurodytos ginčijamo sprendimo 38 konstatuojamojoje dalyje. Nagrinėjamų žaliavų kilmė buvo patvirtinta Panamos, kuri priklauso II regioninei grupei, valdžios institucijų išduotais A formos kilmės sertifikatais, o ne kitokio pobūdžio sertifikatais, išduotais šalies, kuri nepriklauso šiai regioninei grupei, valdžios institucijų, kaip buvo ginčijamo importo atveju. Šiomis aplinkybėmis Komisija pripažino, kad asmuo, turintis mokėti muitą, galėjo nežinoti, ar A formos kilmės sertifikatai, kuriuos Salvadoro valdžios institucijos išdavė dėl ginčijamo importo, buvo teisingai parengti atsižvelgiant į tokio paties pobūdžio sertifikatus, parengtus Panamos valdžios institucijų. Taigi ginčijamame sprendime nėra prieštaravimo.

153 Dėl ankstesniuose sprendimuose suformuotos praktikos Komisija teisingai teigia, kad sprendimuose REM 07/02 ir REM 08/02 buvo nagrinėjamos situacijos, nesusijusios su eksportuotojo pateiktais pirminiais kilmės sertifikatais, kurie yra netinkami siekiant taikyti BTLS tokiomis aplinkybėmis, kai, kaip šiuo atveju, muitų įsiskolinimų turintys asmenys turėjo konkrečią profesinę patirtį ir kai skolininkas ir eksportuotojas priklausė tai pačiai grupei. Iš tiesų šiuose sprendimuose veikiau nagrinėjamos problemos, susijusios su įgulos sudėtimi, o antrojo sprendimo atveju ir problemos, susijusios su klausimu, kas buvo atitinkamų laivų savininkas. Dėl kitų Ispanijos Karalystės pateiktų sprendimų konstatuotina, kad nė vienas iš jų nesusijęs su situacija, kai asmuo, turintis mokėti muitą, ir eksportuotojas priklauso tai pačiai grupei. Todėl tai yra sprendimai, kuriuose nagrinėjamos faktinės situacijos, kurios skiriasi nuo nagrinėjamų šioje byloje. Taigi juose nėra suformuota praktika, kuri galėtų būti svarbi nagrinėjant šią bylą. Be to, nė viename iš minėtų sprendimų nėra išvados, kad nagrinėjami teisės aktai buvo sudėtingi, todėl pateisino importo muitų sumažinimą.

154 Taigi Ispanijos Karalystės argumentus šiuo klausimu reikia atmesti.

155 Ketvirta, Ispanijos Karalystė primena, kad pagal teismo praktiką laikotarpis, per kurį muitinės institucijos elgiasi tam tikru vienodu būdu, turi tam tikros reikšmės vertinant ūkio subjektų rūpestingumą. Salvadoro valdžios institucijos, tinkamai informuotos apie turimus sertifikatus, daug metų nereiškė prieštaravimų dėl A formos sertifikatų išdavimo, be kita ko, dėl Komisijos neperduotų antspaudų, taip skatindamos neteisingų sertifikatų išdavimą.

156 Bendrasis Teismas, kaip ir Komisija, pažymi, kad argumentas, susijęs su tuo, kad kompetentingos institucijos tam tikrą laiką laikosi tam tikros pozicijos, savaime neturi lemiamos reikšmės vertinant tai, ar asmuo, turintis mokėti muitą, parodė rūpestingumą, bet tai yra naudingas aspektas siekiant išsiaiškinti, ar šios institucijos padarė klaidą (šiuo klausimu žr. 2013 m. birželio 5 d. Sprendimo *Recombined Dairy System / Komisija*, T-65/11, EU:T:2013:295, 25 ir 29 punktus). Atsižvelgiant į visas reikšmingas šios bylos aplinkybes, būtent į asmens, turinčio mokėti muitą, patirtį, jo priklausymą tai pačiai grupei kaip ir eksportuotojas ir į padarytos klaidos pobūdį, tai, kad Salvadoro valdžios institucijos tam tikrą laiką laikėsi tam tikros pozicijos, negali pašalinti asmens, turinčio mokėti muitą,

rūpestingumo stokos. Be to, reikia konstatuoti, kad antspaudų, kuriuos Komisija turėjo perduoti toms institucijoms, klausimas neturi įtakos padarytos klaidos pobūdžiui, taigi rūpestingumui, kurį turėjo parodyti asmuo, turintis mokėti muitą. Ispanijos Karalystė, pabrėžusi, kad antspaudų neperdavimas – tai Komisijai tiesiogiai priskirtinas pažeidimas, kuris, jos manymu, neabejotinai prisidėjo prie neteisingų sertifikatų išdavimo ir klaidos darymo tam tikrą laikotarpį, taip pat pažymi, kad „šiuo atveju tai nėra pagrindinė neteisingų sertifikatų išdavimo priežastis“. Reikia pridurti, kad šioje byloje nekilo klausimo dėl galimo EUR.1 sertifikatų, kurių pagrindu buvo išduoti A formos sertifikatai, klastojimo, todėl tai, kad Komisija neperdavė reikiamų antspaudų, negalėjo turėti praktinių pasekmių.

157 Taigi Ispanijos Karalystės argumentus šiuo klausimu reikia atmesti.

158 Penkta, Ispanijos Karalystė tvirtina, kad kilmės taisyklėje numatyta tik tai, jog laivai turi būti registruoti naudą gaunančioje šalyje arba valstybėje narėje, o preferencinių sistemų netaikymą dvigubos registracijos atveju lemia Komisijos aiškinimas, kuris nebuvo žinomas pateikiant paraiškas dėl sertifikatų, kuriose buvo nurodytas Seišelių vėliavos naudojimas. Todėl dvigubos registracijos pasekmes lemia teisės aktų sudėtingumas, kurį įrodo aplinkybė, kad Salvadoro valdžios institucijos su vėliava susijusią sąlygą aiškino kitaip nei Komisija.

159 Šiuo klausimu, kaip teisingai pažymi Komisija, Ispanijos Karalystė pripažįsta, kad ir asmuo, turintis mokėti muitą, ir eksportuotojas žinojo, jog aptariami laivai buvo registruoti dviejose šalyse. Ispanijos Karalystė tvirtina, kad eksportuotojas sąžiningai pranešė Salvadoro valdžios institucijoms apie tai, kad jis naudoja dvi vėliavas. Be to, neginčytina, kad aptariami laivai priklausė kitai grupės, kuriai priklauso asmuo, turintis mokėti muitą, ir eksportuotojas, bendrovei.

160 Priešingai, nei argumentuoja Ispanijos Karalystė, negalima pripažinti, kad Reglamento Nr. 2454/93 68 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta kilmės taisyklė yra labai sudėtinga. Šiose nuostatose numatyta, kad laivai, žvejojantys laimikį, kuriam taikoma BTLS, turi būti įregistruoti naudą gaunančioje šalyje arba valstybėje narėje ir kad jie turi plaukioti su naudą gaunančios šalies arba valstybės narės vėliava. Taigi reikia konstatuoti, kad vienintelis reikšmingas klausimas yra susijęs su aplinkybės, kad abu aptariami laivai buvo registruoti tiek Salvadore, tiek Seišeliuose, pasekmėmis.

161 Konstatuotina, kad, kaip ne kartą pabrėžė Komisija, JTO teisėje yra numatytos pasekmės tuo atveju, kai laivas plaukioja su keliomis vėliavomis.

162 1982 m. gruodžio 10 d. Montego Bėjuje pasirašytos Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos, įsigaliojusios 1994 m. lapkričio 16 d., 92 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad laivas, kuris plaukioja su kelių valstybių vėliavomis, naudodamas jas kaip patogiau, negali reikalauti iš bet kokios trečiosios valstybės pripažinti kurią nors nacionalinę priklausomybę ir gali būti prilygintas laivui, neturinčiam jokios nacionalinės priklausomybės. Iš šios taisyklės matyti, kad su dviem vėliavomis plaukiojančio laivo situacija neatitinka tarptautinės teisės.

163 Dėl galimybės šią normą taikyti nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija Sąjungos vardu buvo patvirtinta 1998 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimu 98/392/EB dėl Europos bendrijos 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos ir 1994 m. liepos 28 d. Susitarimo, susijusio su jos XI dalies įgyvendinimu, patvirtinimo (OL L 179, 1998, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 3 t., p. 260). Dėl šios aplinkybės minėta konvencija Sąjungai yra privaloma, nes jos nuostatos yra neatsiejama Sąjungos teisės sistemos dalis (2006 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Komisija / Airija*, C-459/03, EU:C:2006:345, 82 punktas ir 2008 m. birželio 3 d. Sprendimo *Intertanko ir kt.*, C-308/06, EU:C:2008:312, 53 punktas).

164 Todėl Komisija teisingai taikė Reglamento Nr. 2454/93 68 straipsnio 2 dalyje numatytą kilmės taisyklę, atsižvelgdama į taisyklę, įtvirtintą Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 92 straipsnio 2 dalyje. Taigi turint omenyje palyginti paprastą minėto reglamento nuostatos aiškinimo atsižvelgiant į šią konvenciją, kuri, beje, klostantis faktinėms aplinkybėms nebuvo nauja, mechanizmą, negalima daryti išvados, kad

nagrinėjamos teisės normos yra sudėtingos. Be to, atsižvelgiant į eksportuotojo ir asmens, turinčio mokėti muitą, patirtį ir į priklausymą tarptautinei grupei, veikiančiai žvejybos srityje, Ispanijos Karalystei nėra pagrindo tvirtinti, kad jie nežinojo taisyklės, susijusios su dviejų vėliavų naudojimu, ir griežtų jos pasekmių.

165 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti visus Ispanijos Karalystės argumentus, pateiktus dėl ginčijamame sprendime padarytos išvados, susijusios su dviejų vėliavų naudojimu, įskaitant jos teiginį, kad eksportuotojas neslėpė to, jog aptariami laivai plaukiojo su dviem vėliavomis. Aplinkybė, kad valdžios institucijos buvo informuotos apie šią situaciją, neturi įtakos to, kad tai buvo minėtų normų neatitinkantis veiksmas, reikšmei (žr. šio sprendimo 162 ir 163 punktus).

166 Galiausiai, kiek tai susiję su argumentu dėl asmens, turinčio mokėti muitą, profesinės patirties (anot Ispanijos Karalystės, ši išvada nekliudo Komisijai sumažinti importo muitų, kaip tai matyti iš šios institucijos praktikos), reikia konstatuoti, kad į jį jau buvo atsakyta, be kita ko, šio sprendimo 128–133, 146 ir 149 punktuose, nes atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes ir visų pirma į asmens, turinčio mokėti muitą, profesinę patirtį, susidūręs su Salvadoro valdžios institucijų padarytomis klaidomis šis asmuo turėjo parodyti rūpestingumą, tačiau jo neįrodė.

167 Dėl aplinkybės, kad tokia patirtis neužkirto kelio neišieškoti importo muitų už iš Panamos kilusių prekių importą, iš šio sprendimo 152 punkto matyti, kad A formos kilmės sertifikatuose, parengtuose Panamos, kuri priklauso II regioninei grupei, valdžios institucijų, nurodytas kilmės pagrindimas neleido asmeniui, turinčiam mokėti muitą, suprasti, ar A formos kilmės sertifikatai, kuriuos Salvadoro valdžios institucijos išdavė dėl ginčijamo importo, buvo teisingai parengti atsižvelgiant į Panamos valdžios institucijų parengtus kilmės sertifikatus. Todėl remdamasi šia išvada Ispanijos Karalystė negali teigti, kad yra prieštaravimų Komisijos motyvuose, pagrįstuose dviejų skirtingų faktinių situacijų, susijusių su asmens, turinčio mokėti muitą, vykdytu importu, vertinimu.

168 Toliau reikia konstatuoti, kad Komisija padarė teisingą išvadą, jog asmuo, turintis mokėti muitą, neparodė rūpestingumo, todėl taikant BMK 220 straipsnio 2 dalies b punktą negalima laikyti, kad jis buvo sąžiningas.

– Dėl aplinkybių, susijusių su muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų laikymusi

169 Ispanijos Karalystė visų pirma tvirtina, kad Komisija nepatikslino, kokių nuostatų, susijusių su muito dydžiu, nebuvo laikytasi, o tik pažymėjo, kad buvo pažeistos kilmės taisyklės. Tokia išvada negali įrodyti muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų pažeidimo. Asmuo, turintis mokėti muitą, pateikė teisingas muitinės deklaracijas, kuriose buvo reikiamais sertifikatais pagrįsti prašymai taikyti lengvatinį muitų tarifą. Taigi jo negalima kaltinti nepateikus informacijos, kurios jis negalėjo žinoti ir gauti.

170 Savo argumentams pagrįsti Ispanijos Karalystė pateikia nuorodą į OLAF ataskaitą, kurioje pripažinta galimybė atsižvelgiant į laimikį identifikuoti galutinius produktus ir siuntimą į Sąjungą, apimantį šiuos produktus, ir kurioje nėra duomenų, kad neįmanoma identifikuoti laimikio kilmės. Be to, siuntimas į Sąjungą apėmė produktus iš žaliavų, gautų iš šioje byloje aptariamų laivų ir kitų laivų. Todėl, jei visi siuntimai apėmė produktus, gautus perdirbus kelių laivų žaliavas, Komisijos teiginys, kad tam tikri siuntimai su tuo pačiu A formos sertifikatu neatitinka nuostatų, susijusių su muito dydžiu, yra savavališkas, nes ši aplinkybė galioja visais atvejais.

171 Galiausiai Ispanijos Karalystė tvirtina, kad galiojanti atsekamumo sistema leidžia nustatyti laimikio kilmę, nes OLAF aiškiai nurodė atsekamumo ataskaitas, kurias pateikė asmuo, turintis mokėti muitą, o tai įrodo, kad egzistuoja tinkama atsekamumo sistema ir galimybė kiekvieno siuntinio atveju atskirti produktus, kurių kilmė patvirtinta, nuo produktų, kurių kilmė nepatvirtinta. Be to, 2014 m. kovo 14 d. rašte *Ares* (2014) 732193 Komisija pripažįsta, kad nagrinėjamu atveju atsekamumas užtikrintas, o šis

raštas turi ryšį su ginčijamu sprendimu, nes jame yra vertinimų, susijusių su *Tribunal de Cuentas* (Audito Rūmai, Ispanija) sprendimu dėl 2009 m. aktų dėl mokestinių pajamų, susijusių su ginčijamu importu.

172 Dublike Ispanijos Karalystė tvirtina, kad aiškinimas, jog dėl dvigubos laivo registracijos negali būti taikomos preferencinės sistemos, buvo pateiktas po to, kai Ispanijos administracija pabaigė didžiąją dalį aktų dėl mokestinių pajamų *a posteriori*, kuriuose nebuvo daromas skirtumas tarp tame pačiame sertifikate nurodytų produktų, kurių kilmė patvirtinta, ir produktų, kurių kilmė nepatvirtinta.

173 Be to, Ispanijos Karalystė primena, kad kilmės taisyklės nesilaikymas leidžia konstatuoti muitų įsiskolinimą, o to reikia, kad būtų pradėta procedūra dėl muitų sumažinimo, tačiau tai nėra tokio sumažinimo sąlyga.

174 Iš pradžių reikia pažymėti, kad iš ginčijamo sprendimo 42 konstatuojamosios dalies matyti, jog pateikdamas kilmės sertifikatus, neleidžiančius nustatyti tunų kilmės, asmuo, turintis mokėti muitą, pažeidė taikytinas muitinės deklaracijos nuostatas ir kilmės taisykles.

175 Konstatuotina, kad tai yra vienintelis argumentas, pagrindžiantis muitinės deklaracijai taikomų nuostatų nesilaikymą, nes Komisija Bendrajame Teisme neatsakė į Ispanijos Karalystės argumentą, susijusį su negalėjimu pagrįsti tokio nesilaikymo kilmės taisyklių pažeidimu, kuris, jos manymu, yra pagrindas pradėti procedūrą dėl išieškojimo *a posteriori*, o ne aplinkybė, į kurią atsižvelgiant pripažįstama arba nepripažįstama, kad sąlyga, susijusi su muitinės deklaracija, yra įvykdyta.

176 Šiuo aspektu reikia priminti, kad pagal teismo praktiką deklarantas kompetentingoms muitinės institucijoms turi pateikti visą Sąjungos nuostatose ir, esant reikalui, jas papildančiose ar perkeliančiose nacionalinėse nuostatose numatytą reikalingą informaciją, susijusią su atitinkamoms prekėms prašomu taikyti muitinės režimu (1989 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Top Hit Holzvertrieb / Komisija*, 378/87, EU:C:1989:209, 26 punktas ir 1996 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Faroe Seafood ir kt.*, C-153/94 ir C-204/94, EU:C:1996:198, 108 punktas).

177 Vis dėlto, kaip teigė Teisingumo Teismas, ši pareiga negali viršyti reikalavimo pateikti duomenis, kuriuos deklarantas gali žinoti ar gauti, todėl pakanka, kad šie duomenys, nors ir netikslūs, būtų pateikti sąžiningai (1993 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Hewlett Packard France*, C-250/91, EU:C:1993:134, 29 punktas ir 1996 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Faroe Seafood ir kt.*, C-153/94 ir C-204/94, EU:C:1996:198, 109 punktas).

178 Iš šio sprendimo 61 ir 62 punktų matyti, kad konstatuotas taisyklių, susijusių su importuojamų prekių kilme, pažeidimas nagrinėjamu atveju lemia muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų pažeidimą. Reglamento Nr. 2454/93 84 straipsnyje numatyta, kad kilmės įrodymai turi būti pateikti importo valstybės narės muitinės institucijoms pagal BMK 62 straipsnyje nustatytą tvarką. Pastarasis straipsnis susijęs su raštu pateikta muitinės deklaracija. Jame numatyta, kad muitinės deklaracija turi būti užpildyta naudojant oficialią šiuo tikslu parengtą formą, pasirašyta ir joje turi būti visa informacija, kurios reikia taikant muitų sistemą, kuriai prekės deklaruojamos, reglamentuojančias nuostatas, ir kad prie deklaracijos turi būti pridėti visi dokumentai, kuriuos reikia pateikti, kad būtų galima taikyti šią muitų sistemą reglamentuojančias nuostatas. Kad būtų taikomas lengvatinis tarifas dėl importuojamų prekių kilmės, importuotojas pagal BMK 62 straipsnį, siejamą su Reglamento Nr. 2454/93 84 straipsniu, prie savo muitinės deklaracijos turi pridėti A formos kilmės sertifikatą, kuris turi būti teisingas.

179 Be to, reikia pažymėti, kad, kaip teisingai teigia Komisija, asmens, turinčio mokėti muitą, naudota atsekamumo sistema neleido nustatyti nagrinėjamu atveju aptariamo laimikio kilmės. Ispanijos valdžios institucijų atliktas įtraukimas į apskaitą *a posteriori* buvo susijęs tik su prekėmis, kurių kilmė nepatvirtinta, ir prekėmis, kurių nebuvo galima atsieti nuo tų, kurių kilmė nepatvirtinta; taip šios institucijos patvirtino, kad atsekamumas nepakankamas. Be to, kaip pažymi Komisija, iš šio sprendimo

171 punkte minėto 2014 m. kovo 14 d. rašto matyti, kad šis raštas buvo susijęs tik su prekėmis, kurioms galėjo būti netaikomas išieškojimas *a posteriori* kaip prekėms, kurių kilmė patvirtinta ir kurios gali būti atskirtos nuo prekių, kurių kilmė nepatvirtinta. Apskritai, kaip teisingai teigia Komisija, prekių atsekamumo klausimas susijęs su etapu iki šios procedūros, t. y. su etapu, per kurį nustatomas muito įsiskolinimas (tai turėjo atlikti nacionalinės institucijos), o ne su muitų sumažinimo etapu. Be to, kiek tai susiję su OLAF misijos ataskaitomis, jose, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, taip pat kalbama apie didelius atsekamumo sistemos trūkumus.

180 Galiausiai nėra pagrindo tvirtinti, kad Komisija atliko savavališką skirtingų situacijų, susijusių su pateiktais sertifikatais, vertinimą, nes, kaip nurodyta šio sprendimo 152 punkte, tai yra kelios objektyviai skirtingos situacijos, kurių negalima lyginti.

181 Todėl, nesant reikalo nagrinėti kitų Ispanijos Karalystės šiuo klausimu pateiktų ir šio sprendimo 170–173 punktuose primintų argumentų, kurie negalėtų paneigti nei išvados, kad galimas produktų atsekamumas nebuvo susijęs su nagrinėjamais šioje byloje, nei išvados, kad Komisija savavališkai nevertino faktinių aplinkybių, reikia atmesti šį antrojo pagrindo kaltinimą kartu su visu pagrindu, todėl ir šį ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

182 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

183 Kadangi Ispanijos Karalystė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Ispanijos Karalystė padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Paskelbta 2016 m. gruodžio 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Faktinės bylos aplinkybės 1

Procesas ir šalių reikalavimai 5

Šalių argumentai 5

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, grindžiamo teisės į gerą administravimą, siejamos su Reglamento 2454/93 872a straipsniu, pažeidimu 5

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu 10

Dėl kaltinimo, susijusio su ankstesniu asmens, turinčio mokėti muitą, prašymu sumažinti importo muitus, priimtinumo 10

Dėl BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkte numatytų sąlygų kumuliacinio pobūdžio 10

Dėl galimybės nustatyti klaidą 11

Dėl pareigos įvykdyti kitas BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sąlygas 14

Dėl kitų BMK 220 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sąlygų įgyvendinimo 17

– Dėl aplinkybių, susijusių su asmens, turinčio mokėti muitą, sąžiningumu 17

– Dėl aplinkybių, susijusių su muitinės deklaracijai taikomų teisės aktų laikymusi 23

Dėl bylinėjimosi išlaidų 25